

Vietnamese
63-0714M

Bài Giảng của Anh (Mục Sư)
William Marion Branham

“Nhưng đến ngày mà vị Thiên sứ Thứ 7 cho nghe Tiếng mình...”
(Khải Huyền 10:7)

Tại Sao Kêu Van? Hãy Nói!

Tại Đền Tạm Branham, Jeffersonville, Indiana, USA
Sáng Chúa Nhật, ngày 14/07/1963

LỜI GIỚI THIỆU

Chức vụ thần kỳ của Anh (Mục sư) William Branham đã ứng nghiệm Lời dự ngôn của Chúa Thánh Linh trong sách Tiên tri Ma-la-chi 4:5-6, Luca 17:30, và Khải huyền 10:07:

“Này, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các ngươi trước ngày lớn và đáng sợ của Đức Giê-hô-va chưa đến. Người sẽ làm cho lòng các bậc Cha [Tiên tri và Sứ đồ] trở lại cùng con cái, lòng con cái trở lại cùng các bậc Cha [Tiên tri và Sứ đồ], kéo Ta đến lấy sự rửa sả mà đánh đất này.” (Ma-la-chi 4:5-6)

“Nhưng đến ngày mà vị Thiên sứ [Sứ giả] Thứ Bảy [Thời kỳ Sau rốt] cho nghe Tiếng [Sứ điệp Thời đại] mình và thổi loa [Lời giảng Cảnh báo], thì sự Mậu nhiệm [Khải thị và Dự ngôn] Đức Chúa Trời sẽ nên trọn, như Ngài đã phán cùng các Tôi tớ Ngài, là các đấng Tiên tri.” (Khải huyền 10:7)

Chức vụ truyền giảng trên khắp thế giới này đã dẫn đến thời kỳ cao điểm nhất của các Lời dự ngôn trong Kinh thánh, và là một sự nối tiếp công việc của Đức Chúa Trời qua Chúa Thánh Linh trong Thời kỳ Sau rốt này. Chức vụ này cũng đã được nhắc tới trong Kinh Thánh, để chuẩn bị cho ngày Tái lâm của Đấng Christ.

Nguyện xin những Lời được in ra trên những trang giấy này cũng sẽ được ghi tạc trên chính tâm lòng của các bạn, khi bạn đọc tập bài giảng này với một tâm tình cầu nguyện cùng Ngài.

Cho dù với mọi nỗ lực để thực hiện được một bản dịch chính xác, nhưng các tập tin ghi âm bài giảng bằng tiếng Anh của anh (Mục sư) Branham vẫn là bản gốc đáng tin cậy nhất.

Tất cả 1.200 bài giảng (Sứ điệp Thời đại) tiếng Anh của Anh (Mục sư) William Branham đã được ghi âm lại và đã được biên soạn thành sách đều có thể tự do hạ tải; Và hiện nay đã có gần 500 bài đã được dịch thành văn bản chữ Việt và có hơn 380 bài đã được ghi âm bằng tiếng Việt, đều có thể hạ tải miễn phí từ trên mạng

<http://Vn.Bibleway.org> và

<http://www.messagehub.info/vi>

Tập bài giảng này có thể được tự do sao chép và phân phát, miễn là nó phải được in ra toàn bộ không sửa đổi nội dung và phải được phân phát miễn phí.

*Kêu Ngài ắt nó lui chạy xa.
 Danh lạ lòng, Danh Dịu dàng!
 Mừng vui ở trời, nơi đất trồng;
 Danh lạ lòng, Danh dịu dàng!
 Mừng vui ở trời, đất hy vọng.*

³²⁹ Chúng ta cúi đầu và cúi cả lòng mình, với sự nhận thức điều Chúa Giê-sus đã Phán, “Ai nghe Lời Ta mà tin Đấng đã sai Ta, thì được Sự Sống Đời đời, và không đến sự Phán xét, song vượt khỏi sự chết mà đến Sự sống.” Biết rằng chúng ta, bởi Ân điển Đức Chúa Trời sở hữu nguồn cảm xúc chúng ta, với sự hiến dâng cho Ngài sáng hôm nay, chúng ta sẽ thay đổi bắt đầu từ hôm nay, chúng ta sẽ xác quyết mạnh mẽ hơn trong suy nghĩ của mình. Chúng ta sẽ cố gắng sống trong sự mềm mại, khiêm nhường, tin rằng những điều chúng ta cầu xin Chúa, Đức Chúa Trời sẽ ban cho chúng ta. Chúng ta không nói điều ác nghịch cùng nhau hay với con người. Chúng ta cầu nguyện cho kẻ thù của chúng ta và yêu thương họ, làm điều tốt cho những ai làm điều ác cho chúng ta. Đức Chúa Trời là Đấng Phán Xét sẽ xét đoán ai đúng, ai sai. Với...

³³⁰ Trên những điều căn bản này, và chúng ta cúi đầu, tôi sẽ mời người bạn tốt của chúng ta, Anh Lee Vayle, anh sẽ cầu nguyện kết thúc buổi nhóm. Xin mời Anh Vayle.

Tại Sao Kêu Van? Hãy Nói!

¹ Xin Chúa chúc phước cho anh chị em! Chúng ta cứ đứng một lát trong khi cúi đầu. Ai có yêu cầu đặc biệt nào không? Nếu có, anh chị em hãy cho biết bằng cách đưa tay của mình lên với Chúa và nói rằng, “Chúa ơi, Ngài biết nhu cầu của con.”

² Lay Cha Thiên Thượng, chúng con thật sự là một dân đặc ân vì được nhóm họp trong nhà Chúa sáng hôm nay, chúng con biết rằng có nhiều người muốn được ở trong nhà Chúa nhưng họ đang ở trong những bệnh viện, trên giường bệnh. Ngài đã ban cho chúng con đặc ân được ở ngoài này hôm nay. Chúa ôi, chúng con chưa bao giờ đến, để được nhìn thấy nhau, mặc dù chúng con yêu thích sự thông công với nhau; Chúng con có thể làm điều này tại quê nhà của mình; Nhưng chúng con đến đây để thông công với Ngài, Đấng đã đem chúng con lại với nhau như những con cái, anh em yêu dấu.

³ Chúng con xin cảm ơn Ngài. Và chỉ có một phương cách duy nhất mà chúng con biết để có mỗi thông công đúng với Ngài đó là ở xung quanh Lời Ngài; Lời Ngài là Chân Lý. Chúng con nhóm nhau tại đây vì sức mạnh thuộc linh; Chúng con cần điều đó, Chúa ơi. Chúng con cần phải có sức mạnh để bền lòng với cái thập tự giá mà chúng con đang mang. Chúng con cầu xin Ngài sai Đức Thánh Linh lớn đến trong ngày hôm nay, ban thêm sức cho tất cả chúng con. Xin nhậm lời cầu xin của dân sự Ngài, khi họ cùng nhóm nhau lại và đưa cánh tay lên với Ngài để nói rằng họ có nhu cầu. Xin hãy đáp ứng cho mỗi một người, Chúa ơi.

⁴ Chúng con cảm ơn Ngài vì sự dư dật cho cuộc đời của Chị Ungren của chúng con tối hôm qua trong một tai nạn trên con đường đến đây. Ngài đã nhân từ đối cùng họ, Chúa ơi, chúng con cảm ơn Ngài vì điều đó.

Giờ này, lay Cha Thiên Thượng, chúng con cầu xin Ngài cứ tiếp tục ở với chúng con, giúp đỡ chúng con trên hành trình mà chúng con đang đi, mỗi một người trong chúng con. Xin ban cho chúng con quyền năng bảo vệ của Ngài và đức tin để biết rằng sự Hiện diện trường tồn của Ngài sẽ luôn ở với chúng con. Trong giờ phút chúng con không thể tự giải cứu mình, chúng con biết rằng có Thiên sứ của Đức Chúa Trời cắm trại khắp chung quanh những kẻ kính sợ Ngài, sẽ nâng đỡ chúng con mọi lúc, khiến cho chân chúng con không vấp phải hòn đá. Bây giờ chúng con cầu xin Ngài ban cho chúng con phước hạnh bởi Lời, Phán qua chúng con và trong chúng con, như Danh Chúa Giê-sus Christ. A-men!

⁵ Tôi thật dễ chịu vì ánh nắng đang chiếu rọi bên ngoài, ánh mặt trời, đang chiếu. Lúc mới sáng, thời tiết thật là xấu, tôi nghĩ đặc biệt tại miền

quê này, thời tiết thường âm đạm, buồn chán; Nhìn thấy ánh nắng mặt trời, chiếu rọi ra, thật là tốt lành.

⁶ Một cuộc họp mặt gia đình nhỏ hôm nay, tôi gặp những người anh em của tôi tại nhà của chị gái tôi và một số người bà con trong thành phố và xung quanh... Nhánh lớn của họ Branhams; Nếu tất cả họ tụ họp lại từ Kentucky đến đây, thì tôi nghĩ chúng tôi phải thuê thành phố; Bởi vì họ quá đông. Nhưng một cuộc tụ họp nhỏ... Chúng tôi đã từng gặp nhau tại nhà của mẹ và bà là một sợi dây ràng buộc để giữ chúng tôi lại với nhau, nhưng Đức Chúa Trời đã đem sợi dây ràng buộc đó về Thiên đàng, tôi hy vọng rằng tất cả chúng tôi sẽ gặp lại ở đó vào một ngày nào đó.

⁷ Tôi đã nói vào một ngày nọ, tôi nói, “Anh chị em biết, tôi nghĩ rằng tôi sẽ - sẽ cắt ngắn những Sứ điệp của tôi xuống còn khoảng 20 hay 30 phút, sau đó cầu nguyện cho người bệnh.” Tôi đã nghĩ đến điều đó sáng hôm nay.

⁸ Tôi qua tôi nghĩ lúc Chị Downing gọi tôi và nói điều đó, gọi Billy và nói rằng chị và Chị Ungren trên đường lên đây đã bị trượt ngang qua đường và xe bị hư hỏng hết. Trong khi Billy vẫn còn đang ở bên cửa sổ, đọc theo... Tôi không biết lúc đó mấy giờ, có lẽ một vào thời điểm nào đó sáng hôm nay; Tôi hơi buồn ngủ một chút. Tôi nhìn xuống chỗ của Anh Wood; Những ngọn đèn đã tắt. Tôi quỳ gối cầu nguyện, và khi tôi làm như vậy thì có Điều Gì đó Phán với tôi, “Ồn rồi.” Rồi sau đó tôi nói với Billy, “Hãy nói với chị ấy, tôi nghĩ, tất cả sẽ ổn thôi.”

Tôi thật vui mừng khi nhìn thấy họ trong buổi sáng hôm nay, đang ngồi trong nhà của Chúa phía sau đây sau khi ở trên con đường.

⁹ Một dân sự yêu thích người đến nỗi phải trải qua hàng trăm dặm để nghe Phúc âm, rồi tôi nghĩ, một Sứ điệp 20 phút nói chậm như tôi sẽ không tốt. Vì thế tôi nghĩ tôi sẽ... thật dài...

¹⁰ Rồi nghe Anh Ungren, con trai của chị, sáng hôm nay đã hát bài “Lớn Bấy Duyệt Ngài”. Ngài đã -- Sáng hôm nay Ngài muốn nói nhiều với anh hơn chiều hôm qua, bởi vì Đức Chúa Trời vĩ đại của Thiên đàng đã đối đãi tốt với người mẹ yêu quý và người chị của anh.

¹¹ Hôm nay, chúng ta đang mong đợi một thì giờ lớn lao trong Chúa, tôi đã có 2 hoặc 3 bài giảng ở đây mà tôi đã xem xét, và tôi không thể dựng lên điều nào mà tôi sẽ nói trong buổi sáng hôm nay. Một bài là, “Hãy trao mọi điều lo lắng mình cho Ngài, vì Ngài hay chăm sóc anh em. Nếu Ngài quan tâm, thì tại sao anh chị em lại không?”

¹² Rồi, một bài khác, Billy Paul, hay không phải Billy Paul... Con trai khác của tôi, Joseph, đưa tôi đến với bài giảng này một thời gian lâu trước đây. Vào một ngày kia nó đang ở trong phòng, nhìn lên bức tranh, và Billy -- Hay Joseph rất thích những chiếc thuyền giống như những đứa trẻ khác:

sự can đảm để nói đường lối, làm cho con đường trở nên rõ ràng để anh chị em không bị lạc lối. Tôi sẽ bảo anh chị em bởi Ân điển của Đức Chúa Trời. Tôi sẽ đi theo những dấu chân Đấng Máu của Ngài là Đấng đã đi trước chúng ta.

*Thập giá hiến dâng này tôi xin mang,
Cho đến khi sự chết đưa tôi về với sự tự do.
Rồi trở về nhà để mang mào triều thiên,
Một mào triều đã dành sẵn cho tôi.*

³²² Chúng con dâng điều này cho Cha, Cha ôi, nhơn Danh Đức Chúa Jêsus Christ. A-men!

³²³ [Một anh em bắt đầu nói tiếng lạ... Bằng trống. - Bt]

³²⁴ Chúng ta thật biết ơn Chúa về điều này; Bước đi với cuộc đời hiến dâng. Dâng chính mình anh chị em cho sự mềm mại, khiêm nhường, bước đi trong Thánh Linh, bước đi, trò chuyện, ăn mặc, hành động như những Cơ-đốc nhân, khiêm nhường và mềm mại; Đừng đánh mất điều này. Tiếng của Đức Chúa Trời Phán Lời, Phán qua những ân tứ. Khi một ân tứ đến, ân tứ khác sẽ bày tỏ nó. Ân tứ khác tiếp đến cũng bày tỏ điều tương tự. Điều đó phải chắc chắn đúng theo Lời và đúng với thời điểm. Đức Chúa Trời đang ở với chúng ta. Chúng ta thật biết ơn Ngài về điều đó. Bây giờ, nếu...

³²⁵ Chúng ta vẫn cứ cúi đầu, một chị em của chúng ta sẽ đệm đàn theo...

*Dầu sao cứ nhơn Danh Chúa Jêsus, (Thánh ca 288-ND)
Làm khiến che lấp tên quân thù;
Dầu Sa-tan nghìn muôn cám dỗ ta,
Kêu Ngài ắt nó lui chạy xa.*

³²⁶ Chỉ - chỉ cứ làm điều đó, hãy nói Lời. Nói trong Danh Ngài. Bây giờ, chúng ta hãy hát khi chúng ta -- trong khi chúng ta giải tán:

*Dầu sao cứ nhơn Danh Chúa Jêsus,
Làm khiến che lấp tên quân thù;
Dầu Sa-tan nghìn muôn cám dỗ ta,
Kêu Ngài ắt nó lui chạy xa.
Danh lạ lùng...*

³²⁷ Bây giờ, chúng ta hãy bắt tay nhau và nói, “Tôi sẽ cầu nguyện cho anh, và xin anh cầu nguyện cho tôi.”

*Danh lạ lùng, Danh dịu dàng
Mừng vui ở trời, đất hy vọng...*

³²⁸ Bây giờ, chúng ta cứ cúi đầu, và hát câu tiếp theo.

*Dầu sao cứ nhơn Danh Chúa Jêsus,
Làm khiến che lấp tên quân thù;
Dầu Sa-tan nghìn muôn cám dỗ ta,*

*Quyết hiến cả thân hồn này
Thuộc về Chúa hoài.*

³¹⁶ Bây giờ, chúng ta hãy giơ tay lên. [Hội chúng lặp lại lời cầu nguyện theo Anh Branham. - Bt]

Lạy Chúa Jê-sus, [Lạy Chúa Jê-sus,] giờ này [giờ này] con xin dâng đời sống con cho Ngài, [con xin dâng đời sống con cho Ngài,] một đời sống phục vụ, [một đời sống phục vụ,] thánh khiết hơn, [thánh khiết hơn,] tin kính hơn, [tin kính hơn,] con cầu xin [con cầu xin] rằng con [rằng con] sẽ trở nên một đầy tớ có thể được chấp nhận hơn [sẽ trở nên một đầy tớ có thể được chấp nhận hơn] trong những ngày tháng tới [trong những ngày tháng tới] so với cuộc đời con trong quá khứ. [so với cuộc đời con trong quá khứ.] Xin tha cho sự vô tín của con [Xin tha cho sự vô tín của con] và phục hồi cho chúng con [và phục hồi cho chúng con] Đức tin [Đức tin] mà đã một lần được ban cho các thánh đồ. [mà đã một lần được ban cho các thánh đồ.] Con xin dâng chính mình con cho Ngài [Con xin dâng chính mình con cho Ngài] trong Danh Chúa Jê-sus Christ. [trong Danh Chúa Jê-sus Christ.]

³¹⁷ Bây giờ, chúng ta cứ cúi đầu.

*Hồi tôi ném lăm đấng cay,
Đường đời rất tối tăm này,
Mong Ngài dắt tay;
Cho ngày thay đêm tối nay,
Lau dòng lụy xưa ráo ngay,
Chớ để bước tôi lạc loài,
Lạc xa Chúa hoài.*

³¹⁸ Chúng ta cứ cúi đầu giờ này. Anh chị em có cảm thấy Sứ điệp sáng hôm nay thật tốt lành, và đem lại cho anh chị em lòng can đảm không? [Hội chúng nói, “A-men!” - Bt] Nếu có, hãy đưa tay lên hướng về Đức Chúa Trời và nói rằng, “Chúa ôi, con cảm ơn Ngài.” [“Chúa ôi, con cảm ơn Ngài.”] Tôi đưa cả hai tay lên bởi vì tôi cảm thấy nó đã giúp ích cho tôi; Nó đã đem lại cho tôi lòng can đảm.

³¹⁹ Những điều mà con đã nói, con không nghĩ rằng mình sẽ nói, nhưng nó đã được nói ra. Đó chính là lời quở trách đối với con. Con nhận thấy chính mình đang ở trong cái cách không phải mình đã nghĩ mình làm, nhưng con thấy chính con có tội trong việc lúc nào cũng kêu van thay vì nói.

³²⁰ Đức Chúa Trời ôi, xin giúp con để từ giờ phút này con trở nên đầy tớ biết hiến dâng hơn.

³²¹ Không phải chỉ cầu nguyện cho mình thôi, nhưng tôi cũng cầu nguyện cho anh chị em, cùng với nhau như một thân của Đấng Christ, đã được kêu gọi ra khỏi thế gian, sẵn sàng cho Đất Hứa, Đức Chúa Trời sẽ ban cho tôi

Những chiếc thuyền và những con ngựa, anh chị em biết. Nó nói với tôi, “Ba nè, Chúa Jê-sus có thuyền không?”

Tôi trả lời, “Ba không biết.”

¹³ Rồi sau đó nó đứng lên và đi ra, tôi chợt nghĩ, “Ngài có chiếc thuyền nào không nhỉ?” Và tôi có một bài giảng từ điều đó, làm dấu trên cuốn sách của tôi: “Chúa Jê-sus có chiếc thuyền không?” Và tôi chợt nghĩ khi Ngài còn ở trên đất, Ngài đã phải mượn một tử cung để được sinh ra, một ngôi mộ để được chôn, một chiếc thuyền để giảng dạy, nhưng Ngài là Phi công của con tàu cổ Si-ôn. Chắc chắn vậy. Nhưng những đề tài mà tôi đã suy nghĩ đó, có lẽ tôi sẽ giảng sau này, trước khi chúng ta rời khỏi đây để đi về.

¹⁴ Anh chị em biết, tôi thích giảng từ nhà nguyện ở đây, bởi vì đó là Hội thánh của chúng ta. Tôi cảm thấy được tự do để nói những gì Đức Thánh Linh Phán. Tại những nơi khác, mặc dù người ta muốn đón tiếp anh chị em, nhưng anh chị em vẫn cảm thấy hơi bị gò bó vì anh chị em ở trong Hội thánh của người khác, anh chị em muốn làm người lịch sự đủ để tôn trọng những tư tưởng và những giáo lý của họ.

¹⁵ Thật là một thời gian tuyệt vời trong tuần này ở dưới chỗ của Anh Burcham. Tôi đi vào nhà máy nơi người ra sản xuất ra phó-mát. (Tôi thấy anh ta, vợ của anh, con trai, và họ đều có mặt trong buổi sáng hôm nay) Luôn nghĩ rằng một nhà máy phó-mát sẽ là gì đó giống như những nơi mà tôi đã từng vào, ồ, thật luộm thuộm và nhớp nhúa. Nhưng đó là nơi sạch nhất mà tôi đã từng đến, thật là đặc biệt trong một nhà máy. Tôi không nhận ra; Tôi nghĩ, ồ, có lẽ họ làm ra 100 pound (cân Anh) phó-mát một ngày, nhưng họ làm 6 tấn mỗi ngày, và 3 trong số nhà máy hoạt động. Tôi nghĩ, “Ồ, ai sẽ ăn hết tất cả phó-mát đó.”

¹⁶ Nhưng Chúa đã chúc phước cho người đàn ông này. Tôi có đặc ân được đến nhà của anh, một ngôi nhà thật dễ thương, một người vợ rất tốt. Không có lý do gì họ không thể sống cho Đấng Christ mỗi ngày như họ đang làm. Gặp các con trai của anh, chúng là những đứa trẻ rất ngoan. Chúng tôi thật cảm kích vì sự thông công mà chúng ta dành cho nhau.

¹⁷ Nhận ra Mục sư trước đây của họ là một người mà tôi biết: Anh Gurley, một người rất tốt của Giáo hội Liên hiệp Ngũ Tuần mà tôi đã gặp những năm trước, Jonesboro, Arkansas. Mặc dù tôi không biết rằng họ là... là Mục sư của anh.

¹⁸ Hãy nhớ buổi nhóm tối nay. Thế thì ý Chúa, Chúa nhật tuần tới chúng tôi hy vọng sẽ giảng. Tôi nghĩ Chúa nhật sau nữa, tôi phải đi đến Chicago; Tôi sẽ đi một thời gian. Tôi phải mang gia đình trở về nhà, hay trở lại Arizona để những đứa trẻ có thể nhập học trở lại, rồi chúng tôi thôi làm làm phiên Mục sư, nhận lời những buổi nhóm của ông ta.

¹⁹ Vậy chúng tôi rất cảm ơn Anh Neville vì lòng hiếu khách của anh. Anh chị em biết, anh đã mời tôi, và anh rất... Tôi thích Anh -- Một người không có gì dối trá, không có sự ích kỷ, đó chính là một Cơ-độc giáo chân thật. Tôi thích như vậy.

^{4.3} Bây giờ, chúng ta sẽ đọc một số câu Kinh thánh rồi chuyển sang phần chú giải, tôi không biết mấy giờ chúng ta sẽ kết thúc những Sứ điệp dài lê thê này, nhưng tôi nghĩ... Tôi đã nói vào một ngày kia về sự giảng quá dài, một ai đó đã nói, “Ồ bây giờ, nếu - nếu anh chỉ giảng một vài phút; Và anh nói những điều huyền bí, chúng - chúng tôi sẽ không bao giờ có thể hiểu chúng.” Anh ấy đã nói, “Cứ việc giảng, sau đó nó sẽ được bày tỏ ra.” Vì thế có lẽ Chúa muốn chúng ta làm điều này theo cách đó.

Xin chúng ta hãy cúi đầu một lần nữa.

²¹ Lạy Chúa, Lời của Ngài đang được mở ra trên bục giảng, với sự nhận biết rằng một ngày kia nó sẽ đóng lại bởi đó là thời điểm cuối cùng, rồi Lời sẽ trở nên xác thịt. Chúng - chúng con thật cảm ơn vì thì giờ này sáng hôm nay. Xin hãy mở ra cho chúng con bởi Đức Thánh Linh, những điều cHứa đựng trong Lời mà chúng con sẽ đọc. Xin Đức Thánh Linh dạy chúng con hôm nay những điều mà chúng con cần phải biết. Và để đáp lại, xin cho chúng con lắng nghe rõ ràng từng Lời, làm cho Lời đó có tác dụng sâu sắc. Và rồi xin cho những ai đang nghe băng, họ lắng nghe rõ ràng. Nguyên xin chúng con có thể nắm bắt những điều Đức Thánh Linh cố gắng bày tỏ cho chúng con; Vì chúng con nhận ra rằng nếu Ngài xúc dầu chúng con, thì sự xúc dầu đó không trở nên vô ích; Nó có một mục đích, hầu cho có thể làm vì sự tốt lành cho Chúa. Nguyên xin những tấm lòng và khả năng hiểu biết của chúng con được mở ra, Chúa ơi.

²² Nguyên xin chúng con được tự do để giảng, tự do để nghe, và đến gần với đức tin để tin những gì chúng con đã nghe đến từ Lời của Đức Chúa Trời, nó có thể gia thêm cho chúng con Sự Sống Đời đời trong Ngày vĩ đại sẽ đến. Xin ban phước cho chúng con ngày hôm nay; Xin xét đoán chúng con những gì chúng con đang sai trật. Xin cho chúng con biết những lỗi lầm của chúng con và ban phước cho chúng con trong đường lối nào đúng đắn chúng, hầu cho chúng con có thể biết đường nào để đi và cách nào chúng con hành động trong thế giới hiện tại này, để chúng con làm rạng Danh Chúa Jêsus Christ trong đời sống của chúng con, Đấng đã chết để ban cho chúng con Sự Sống trong cõi tương lai. Chúng con cầu xin điều này trong Danh Chúa Jêsus. A-men!

²³ Bây giờ, tôi muốn đọc lên 2 chỗ trong Kinh thánh trong buổi sáng hôm nay. Một chỗ được tìm thấy trong sách Xuất Ê-díp-tô ký; Thực sự, cả hai chỗ đều ở trong sách Xuất Ê-díp-tô ký: Một, chương thứ 13 câu 21 và

³¹² Nguyên cho mỗi người đàn ông, đàn bà kêu cầu Danh Chúa Jêsus Christ để tái dâng hiến đời sống mình cho Ngài. Con xin dâng đời sống của con lên trên Bàn thờ của sự cầu nguyện. Con xin hạ mình xuống, hổ thẹn về chính mình và quay hướng về chỗ mà Ngài đã kêu gọi con.

Đức Chúa Trời ôi, con thật hổ thẹn về sự yếu đuối và sự vô tín của con. Xin hãy tha thứ con, Chúa ôi, xin ban cho con lòng can đảm. Xin ban cho tất cả chúng con sự can đảm.

³¹³ Con cảm thấy mình giống như Môi-se; Hết thầy chúng con phải lên đường. Chúng con không muốn để lại một ai. Chúng con muốn giải cứu tất cả mọi người, Chúa ôi. Họ thuộc về Ngài. Con đòi họ lại cho Ngài.

Chúa ôi, xin chúc phước cho dân sự này trong ngày hôm nay; Xin lời con được nhậm. Xin chúc phước cho con cùng với họ, Cha ơi, Danh Ngài sẽ được ngợi khen; Sự vinh hiển thuộc về Ngài. Chúa ơi, xin ban cho chúng con đức tin Đời đời, khi chúng con dâng đời sống của chúng con cho Ngài trong giờ này.

³¹⁴ Trên Kinh thánh này, tại chỗ con đang đứng đây, con xin dâng cuộc đời con cho Ngài, Chúa ôi. Con nương dựa trên mọi Lời Hứa mà Ngài đã ban. Con biết rằng chúng sẽ được xác nhận. Con biết rằng chúng là Lễ thật. Xin ban cho con sự can đảm để nói ra những lời này. Xin ban cho con lòng can đảm, Chúa ơi. Xin chỉ cho chúng con điều gì con phải làm và phải nói. Chúa ơi, con dâng lên cho Ngài chính mình con cũng như Hội thánh này, trong Danh Chúa Jêsus Christ. A-men!

Lòng tin ngó Chúa chẳng thôi,

Gô-gô-tha Chiên Con Trời.

Thật là Chúa tôi;

Xin nhậm lời tôi

Quăng mọi tội xa khỏi tôi,

Quyết hiến cả thân hồn này

Thuộc về Chúa hoài.

³¹⁵ Bây giờ, chúng ta hãy đứng yên lặng và hóng theo bài hát này... [Anh Branham và hội chúng ngân nga theo bài hát, Lòng Tin Ngó Chúa. - Biên tập]

...Ngó Chúa chẳng thôi,

Gô-gô-tha Chiên Con Trời.

Chúng ta hãy giơ tay lên với Ngài giờ này.

Thật là Chúa tôi;

Xin dâng đời sống của anh chị em cho Đức Chúa Trời giờ này.

Xin nhậm lời tôi

Quăng mọi tội xa khỏi tôi,

Oral Robert ngoài kia, và Giáo hội đang tiếp tục bởi những dấu hiệu mà Ngài đã Phán Hứa cho cả hai nơi, đúng vậy. Chính Ngài đã Phán điều đó.

³⁰⁶ Ôi, Chúa ôi, xin hãy ban cho con sự yên ủi, đây là lời cầu nguyện của tôi: Hãy giúp con, ôi Đức Chúa Trời ôi, con phải thoát khỏi chỗ này. Nếu không sẽ quá muộn.

³⁰⁷ “Tại sao người kêu van Ta? Tại sao người kêu van Ta trong khi Ta đã chứng tỏ rằng Ta ở cùng người? Há chẳng phải Ta đã chữa lành bệnh cho người,” Ngài có thể hỏi? “Há Ta đã bảo người những điều mà nó đã ứng nghiệm một cách chính xác? Mục sư của người không thể làm điều đó; Nhưng Ta. Ông ta không thể. Ông ta là con người. Nhưng Ta, là Chúa,” Ngài sẽ Phán. “Ta là Đấng đã làm những điều đó. Ta là Đấng bảo ông ta nói những điều đó. Việc này chẳng phải do ông ta; Nhưng đó là Tiếng của Ta. Ta là Đấng đã kêu kẻ chết sống lại khi người ta đã đem chôn. Ta là Đấng Chữa Lành kẻ bệnh. Ta là Đấng nói trước những điều này. Ta là Đấng làm nên sự cứu rỗi. Ta là Đấng ban Lời Hứa.”

³⁰⁸ Đức Chúa Trời ôi, xin cho con can đảm để đem Grom Lời mà Ngài đã đặt vào tay con khoảng 30 năm trước đây, cầm nó và tiến đến với “Giai đoạn Linh vụ Thần lực Thứ Ba” (the third pull) [“Giai đoạn Linh vụ Thần lực thứ 3 là bày tỏ Lời.” - Biên tập], đó là lời cầu nguyện của tôi. Chúng ta hãy cúi đầu.

³⁰⁹ Lạy Cha Thiên Thượng, thì giờ đã quá muộn, nhưng Lời thật là quý báu. Chúa ôi, như chúng con đã thấy, thời gian trôi qua, Sự Hiện diện trường cửu luôn luôn ở với chúng con. Chúng con cảm ơn Ngài biết bao về sự nhân từ Ngài, Ngài đã dự bị cho chúng con và chúc phước cho chúng con; Chúng con cảm ơn Ngài nhiều vì điều đó.

³¹⁰ Chúa ôi, khi con giữ những chiếc khăn tay này trong tay, thì đó chính những người có đức tin đang tin vào điều này. Nguyên xin mọi quý, mọi bệnh tật ra khỏi họ. Và con tấn công những linh ở đây, linh hôi hám, do bản và không phải là Đức Chúa Trời, những linh bệnh tật, tất cả những đau ốm bệnh tật, chúng con không nằm dưới bóng của con người, để được lành, nhưng chúng con ở dưới bóng của Phúc âm: Phúc âm đã được xác chứng.

³¹¹ Khi Trụ Lửa kỳ diệu di chuyển tới lui ngang qua nhà nguyện này, cũng cùng một Đức Chúa Trời đã nhìn xuống, Biển Đỏ rẽ lối, dân Y-so-ra-ên đi ngang qua. Nhưng bây giờ, khi Ngài nhìn, chính là lúc được sự rày Huyết của Con Ngài, là lúc Ân điển và sự thương xót... Xin cho chúng con biết vâng phục; Nguyên chúng con ngày hôm nay thôi nói - thôi kêu van. Xin giúp chúng con nhận thức rằng Ngài đã kêu gọi chúng con cho công việc này. Đây là chính thời điểm. Con tuyên bố điều này trong Danh của Chúa Jêsus Christ. Xin cho tất cả mọi bệnh tật ra khỏi nơi này.

22, chỗ khác là chương thứ 14, câu 10, 11, 12. Tôi xin đọc bắt đầu từ Xuất Ê-díp-tô ký 13:21.

Đức Giê-hô-va đi trước dân sự, ban ngày ở trong một trụ mây, để dẫn đường đi; Ban đêm trong một trụ lửa, để soi sáng cho chúng, hầu cho được đi luôn ngày và đêm. Ban ngày trụ mây chẳng bao giờ cách xa dân sự, trụ lửa ban đêm cũng vậy.

²⁴ Nào, đến Xuất Ê-díp-tô ký 14, từ câu 10,

Vả, khi Pha-ra-ôn đến gần, dân Y-so-ra-ên ngược mắt lên, thấy dân Ê-díp-tô đuổi theo, bèn lấy làm hãi hùng, kêu van Đức Giê-hô-va.

Chúng lại nói cùng... Môi-se, Bôi vì... (Xin lỗi anh chị em)... Chúng lại nói cùng Môi-se rằng: Xứ Ê-díp-tô há chẳng có nơi mộ phần, nên nổi người mới dẫn chúng tôi vào đồng vắng đặng chết sao? Người đưa chúng tôi ra xứ Ê-díp-tô để làm chi?

Chúng tôi há chẳng có nói cùng người tại xứ Ê-díp-tô rằng: Để mặc chúng tôi phục dịch dân Ê-díp-tô, vì thà rằng phục dịch họ còn hơn phải chết nơi đồng vắng?

²⁵ Tôi xin đọc thêm một câu nữa.

Môi-se đáp cùng dân sự rằng: Chớ - Sợ -- Chi!... (Hãy lắng nghe cho rõ đây)... Môi-se đáp cùng dân sự rằng: Chớ sợ chi hãy ở đó, rồi ngày nay xem sự giải cứu Đức Giê-hô-va sẽ làm cho các người; Vì người Ê-díp-tô mà các người ngó thấy ngày nay, thì chẳng bao giờ ngó thấy nữa.

Đức Giê-hô-va sẽ chiến cự cho, còn các người cứ yên lặng.

Đức Giê-hô-va Phán cùng Môi-se rằng: Sao người kêu van ta? Hãy bảo dân Y-so-ra-ên cứ đi;

Còn người hãy giơ gậy lên, đưa tay trên mặt biển, phân rẽ nước ra, thì dân Y-so-ra-ên sẽ xuống biển đi như trên đất cạn.

Còn Ta sẽ làm cho dân Ê-díp-tô cứng lòng theo dân Y-so-ra-ên xuống biển, rồi Ta sẽ được rạng Danh vì Pha-ra-ôn, cả đạo binh, binh xa, và lính kỵ người.

Khi nào Ta được rạng Danh vì Pha-ra-ôn, binh xa, cùng lính kỵ người, thì người Ê-díp-tô sẽ rõ rằng Ta là Đức Giê-hô-va vậy.

Thiên sứ của Đức Chúa Trời đã đi trước trại quân của dân Y-so-ra-ên lộn lại đi sau; Còn trụ mây vốn đi trước trại quân, lại ở về sau; Trụ mây đứng về giữa khoảng trại người Ê-díp-tô và trại dân Y-so-ra-ên, làm áng mây tối tăm cho đàng này, soi sáng ban đêm cho đàng kia; Nên trọn cả đêm 2 trại chẳng hề xáp gần nhau được.

Vả, Môi-se giơ tay ra trên biển, Đức Giê-hô-va dẫn trận gió đông thổi mạnh đến đùa biển lại trợn cả đêm; Ngài làm cho biển bày ra khô, nước phân rẽ.

Dân Y-sơ-ra-ên xuống biển, đi như trên đất cạn; Còn nước làm thành một tấm vách ngăn bên hữu và bên tả.

Người Ê-díp-tô bèn đuổi theo; Hết thủy ngựa, binh xa cùng lính kỵ của Pha-ra-ôn đều theo xuống giữa biển.

Vả, đến canh sáng, Đức Giê-hô-va ở trong lòng trụ mây và lửa, nhìn ra thấy trại quân Ê-díp-tô, bèn làm cho họ phải rối loạn.

Ngài tháo bánh xe của họ, khiến dẫn dắt cực nhọc. Người Ê-díp-tô bèn nói nhau rằng: Ta hãy trốn khỏi dân Y-sơ-ra-ên đi, vì Đức Giê-hô-va thế dân đó mà chiến cự cùng chúng ta.

²⁶ Lời của Chúa thật tuyệt vời, thật tốt lành, không cách nào phải ngưng việc đọc Lời. Lời trở nên Sự Sống khi chúng ta đọc Nó. Tôi nghĩ đến bài giảng buổi sáng hôm nay, mặc dù nó đã được thu băng, tôi muốn nói điều này trong lúc mở đầu: Nó thấy... Tôi nhận ra chính mình... Lý do mà tôi... Hôm qua trong khi tôi nghiên cứu -- Tôi đến với đề tài này, rồi tôi nghĩ, "Tôi sẽ giảng, nếu Chúa muốn, tôi sẽ giảng dựa trên đề tài này bởi vì nó đã thu hút tôi." Và tôi hy vọng nó sẽ hấp dẫn tất cả chúng ta, khiến cho chúng ta tìm tòi, nghiên cứu một chút với sự so sánh thời đại trong quá khứ và thời đại hiện tại.

²⁷ Tôi muốn lấy đề tài ba từ cho bài giảng, đó là: "Tại Sao Kêu Van? Hãy Nói!" (Why Cry? Speak!) Đức Chúa Trời đã Phán cùng Môi-se trong câu thứ 15, "Sao ngươi kêu van Ta? Hãy bảo dân Y-sơ-ra-ên cứ đi." Và, "Tại sao ngươi kêu van? Hãy Nói!"

²⁸ Bây giờ, chúng ta đã có một đề tài, tôi sẽ cố gắng đi nhanh hết khả năng với sự dẫn dắt của Đức Thánh Linh. Tôi muốn suy nghĩ đến - đến lời của Môi-se đã kêu van với Đức Chúa Trời trong lúc gặp nan đề, Đức Chúa Trời đã quở trách Môi-se, ngay lúc nan đề là sự biêu tình. Đó là điều tự nhiên, dường như phản ứng của một người là kêu la, rồi chính điều đó lại bị quở trách vì Đức Chúa Trời quay ngược lại và quở trách ông vì những lời nói đó -- Vì sự kêu van cùng Ngài. Đây là điều dường như rất khó.

²⁹ Nhiều khi chúng ta nhìn vào Kinh thánh theo cách riêng của chúng ta, nó dường như rất khó chịu, nhưng nếu chúng ta nghiên cứu một chút, chúng ta nhận ra rằng Đức Chúa Trời toàn tri biết điều gì Ngài sẽ làm. Ngài biết làm những điều này như thế nào, đối xử với con người như thế nào. Ngài biết điều gì trong con người. Ngài biết ông ta. Chúng ta không biết. Chúng ta chỉ biết theo sự tri thức. Ngài biết điều gì thật sự trong con người.

³⁰ Môi-se được sinh trong thế giới này như một chàng trai đầy ân tứ; Ông được sinh ra để làm Tiên tri, một người giải phóng. Ông được sinh ra

sông 30 năm về trước, Ánh Sáng và cái gì giống như Trụ Lửa đã giáng xuống từ trời tại đó và Phán, "Nhu Ta đã sai Giảng Báp-tít để báo trước lần đến thứ nhất của Đấng Christ, Sứ điệp của người sẽ báo trước về lần đến thứ hai." Cho toàn thế giới. Sự việc ra sao khi chính Mục sư của tôi cười cợt chế nhạo điều đó? Nhưng sự việc đã xảy ra đúng như cách đó. Chính Ngài đã Phán điều này. Vâng, thưa quý vị.

²⁹⁸ Ôi, chính Ngài đã nói tiên tri trong Khải tượng, "Điều đó sẽ được ứng nghiệm." Chính Ngài đã Phán rằng, "Nếu ai trong các người nói tiên tri hay nhìn thấy Khải tượng và nói ra điều đó, thì nó sẽ được ứng nghiệm, nhưng nên nhớ rằng điều này chẳng phải bởi người đó; Song chính là Ta. Ta đang ở với người đó." Ôi. Thật tôi có thể tiếp tục nói, chính Ngài, chính Ngài, chính Ngài.

²⁹⁹ Chính Ngài đã ngự xuống, khi tôi nói với người ta rằng có Trụ Lửa đã giáng xuống trên sông, người ta không thể tin. Chính Ngài đã ngự xuống giữa đó, khi một Mục sư Báp-tít kia đứng trước 30.000 người vào một đêm nọ tại Sam Houston Coliseum, lúc đó bức tranh Thiên sứ của Đức Chúa Trời được chụp tại đây. Chính Ngài, hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời không hề thay đổi.

³⁰⁰ Ngài đã hoàn thành những điều này. Hôm qua, ngày nay, cho đến đời đời Ngài không hề thay đổi. Ngài đã làm mọi điều đúng như Ngài đã Phán rằng Ngài sẽ làm. A-men!

³⁰¹ Tại sao tôi còn chờ đợi? Đức Chúa Trời đã xác chứng Lời Ngài. Đó là Lễ thật. Chúng ta hãy tiếp tục cuộc hành trình. Chúng ta hãy bước đi. Chúng ta tiếp tục bước đi trong Chúa, gạt tất cả sự nghi ngờ, tất cả tội lỗi sang một bên. Hãy lau sạch ngôi nhà, chà rửa nó.

³⁰² Như sự hiện thấy của Junior Jackson đã nói, không có điều gì được để lại ngoài những ngọn đèn; Hay giấc mơ của ông, nếu ông cứ ngồi đó. Không có điều gì được để lại ngoài những ngọn đèn, và họ có băng nhóm vàng xung quanh họ, trong giấc mơ mà ông kể cho tôi vào một đêm nọ. Ôi.

³⁰³ Anh Collins, đừng lo lắng về con cá đó. Nó đã trắng; Anh không biết giải quyết điều này thế nào.

³⁰⁴ Hãy đặt mọi điều trái ngược với nó sang một bên. Nên nhớ điều này là sự thật, chẳng cần quan tâm điều đó dường như cuồng tín thế nào. Hãy tiếp tục tiến lên. Chính Đức Thánh Linh, cùng Đức Chúa Trời đã khiến Chúa Jê-sus Christ sống lại từ cõi chết. Chính Đấng đó có thể Phán bảo để sự vật bước vào sự hiện hữu, Đấng đã sống trong thời Môi-se cũng đang sống trong ngày hôm nay.

³⁰⁵ Sự kêu gọi của Ngài trong ngày sau rốt này, Ngài đã xác chứng, "Nhu điều đã xảy ra trong ngày của Sô-đôm, sẽ xảy ra trong sự hiện đến của Con Người." Ngài đã làm... Có một Sô-đôm ở dưới đó. Có một Billy Graham và

chị em được xúc dầu cho công việc đó, thì sẽ biết điều gì là ý muốn của Đức Chúa Trời để làm, và Phán bảo điều đó, chắc chắn nó sẽ xảy ra. “Vị bằng các người...”

²⁸⁹ Chính Ngài đã Phán lời này, “Vị bằng các người cứ ở trong ta, và những Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì sẽ được điều đó.” Ôi. Ôi. Anh chị em có hiểu tôi muốn nói gì không? [Hội chúng nói, “A-men!” - Bt]

²⁹⁰ Xin lỗi vì điều này, như nó được đặt ra ở trong tôi. Tôi phải nói điều đó. Ngài đã Phán với chúng tôi vào một ngày nọ ngoài bia rừng rằng, “Các người hãy dừng trò chơi lại,” Ngài đã tạo ra 3 con sóc đứng trước mặt chúng tôi. Điều gì đây? Chỉ cần Phán bảo, nói rằng chúng phải ở chỗ kia, chỗ kia, và chỗ kia và nó đã xuất hiện. Ngài đã làm điều đó.

²⁹¹ Charlie, Rodney, chính Ngài đã ở dưới đó tại Kentucky. Nellie, Margie, và một số anh em khác, chính Ngài, cùng một Đức Chúa Trời đã trở lại Phán với Môi-se, “Tại sao người kêu van Ta? Hãy nói dân sự cứ đi.” Chính Ngài đã đưa nhiều điều vào sự hiện hữu. Chính Ngài. Chính là Ngài. Ôi.

²⁹² Chính Ngài đã ban khải tượng khoảng cách đây 1 năm rưỡi, chúng tôi sẽ đi lên kia, 7 Chiếc Án này và thể nào một trận sấm sét dữ dội sẽ xảy ra, nó sẽ ở trong dạng hình chớp. Tạp chí “Xem” (Look) -- Tạp chí “Đời Sống” (Life) đã đăng điều đó, treo trên tường kia. Chính Ngài đã Phán điều đó.

²⁹³ Chính Ngài trong đêm đó, khi tôi đang đi xuống dưới đường và nhìn thấy một con rắn độc cắn anh của tôi. Ngài đã Phán, “Người được ban cho quyền phép để băng bó cho anh ta và bất cứ ai trong những người còn lại.” Chính Ngài đã Phán điều đó.

²⁹⁴ Đối với người vợ tóc hoa râm của tôi đang ngồi phía sau kia, sáng hôm đó Ngài đã đánh thức tôi dậy trong phòng, và trong khi còn đang đứng trong góc Ngài nói rằng, “Đừng sợ phải làm bất cứ điều gì, hay đi đến nơi đâu, hay nói điều gì, vì Sự Hiện diện trường cửu của Chúa Jêsus Christ sẽ ở cùng người mọi nơi người đi.”

²⁹⁵ Khoảng 3 tháng trước đây, chính Ngài đã ở trên kia tại Sabino Canyon khi tôi đang cầu nguyện, đang thắc mắc điều gì sẽ xảy ra, tôi đang ở đó một thanh gươm đã rơi vào tay của tôi, và có tiếng Phán rằng, “Đây là Thanh Gươm của Vua.” Chính Ngài.

²⁹⁶ Chính Ngài đã Phán với tôi, “Như Ta đã ở cùng Môi-se thể nào, Ta sẽ sai người.”

²⁹⁷ Chính Ngài đã Phán với tôi 30 năm trước ở dưới sông kia như một anh chàng thanh niên trẻ tuổi, như một người Truyền đạo trẻ đang đứng đó trên

cùng với sự trang bị trước, như mỗi một người được sinh ra trong thế gian đều có sự trang bị này, vì tôi tin chắc rằng với sự biết trước của Đức Chúa Trời, sự định trước.

³¹ “Đức Chúa Trời không muốn ai bị hư mất, nhưng muốn mọi người đều ăn năn.” Nhưng là Đức Chúa Trời, Ngài phải biết, Ngài biết, “Biết sự kết thúc từ khi mới bắt đầu.” Nếu không, thì Ngài không phải là vô hạn; Nếu Ngài không vô hạn, thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Vì thế chắc chắn Ngài không muốn ai bị hư mất, nhưng Ngài, biết ai sẽ bị hư mất và ai không bị hư mất. Đó là lý do tại sao, mục đích Chúa Jêsus đến trần gian này là để cứu những người theo sự biết trước của Đức Chúa Trời Ngài thấy rằng cần được cứu, bởi vì toàn thể thế gian này đã bị đoán xét. Tôi không biết làm thế nào chúng ta chỉ dạy điều này theo cách khác hơn sự biết trước của Đức Chúa Trời. Và Kinh thánh đã nói rất rõ ràng rằng Ngài biết sự kết thúc từ khi khởi đầu và có thể nói điều đó.

³² Vì vậy, khi một người cố gắng trở nên điều gì không phải dành cho họ, thì chỉ làm điều đó với sự bất chước; Chẳng bao lâu nó sẽ lộ ra cho anh chị em. Tội lỗi của anh chị em sẽ bị lộ ra. Anh chị em không thể nào che giấu được chúng. Chỉ có một thứ có thể che giấu được tội lỗi; Đó là Huyết của Chúa Jêsus Christ, và điều đó không thể trở nên hiện thực trừ khi Đức Chúa Trời đã gọi anh chị em từ khi sáng thế.

Đó là mục đích mà Huyết phải trào ra -- Không phải giỡn chơi, làm trò đùa, buôn bán, những lời nói thâm độc, v. v... Nhưng đó là mục đích ngay thẳng (đúng vậy!) không phải giỡn chơi, không phải để nhại lại bởi sự nói rằng tội lỗi được che giấu trong khi không phải như vậy, không ai có thể được khoả lấp tội lỗi trừ khi tên của người đó được ghi trong Sách Sự Sống từ trước khi sáng thế. Chính Chúa Jêsus đã Phán, “Không ai có thể đến cùng Ta trừ khi Cha Ta kéo đến, và tất cả những kẻ mà Cha đã,” thì quá khứ, “đã ban cho Ta sẽ đến với Ta.” Đúng thế. Vậy anh chị em không thể nói dối. Chúng sẽ lộ ra bởi Lễ Thật và sự chính xác.

³³ Môi-se đã được sinh ra có ân tứ đức tin: Môi-se đã có đức tin lớn. Chúng ta thấy điều đó được biểu lộ trong ông ta sau này. Ông được sinh ra trong một gia đình lớn, như chúng ta biết cha của ông, mẹ của ông thuộc dòng dõi Lê-vi, câu chuyện nói về điều này ở phần trước của sách Xuất Ê-díp-tô ký, cuộc đời thật đẹp đẽ đã được trao tặng cho nhân vật vĩ đại này. Ông là một trong những nhân vật vĩ đại nhất trong Kinh thánh, vì ông là hình bóng tuân thủ cách nghiêm ngặt về Chúa Jêsus.

³⁴ Ông đã ra đời với sự sinh nở khác thường giống như Chúa Jêsus; Ông được sinh ra vào thời điểm đầy sự bất bớ giống như Chúa Jêsus; Ông được sinh ra để giải cứu giống như Chúa Jêsus; Ông đã được cha mẹ giấu khỏi kẻ thù giống như Chúa Jêsus; Và ông đã phục vụ trong thời đại của mình

giống như Chúa Jêsus; Ông là một lãnh đạo giống như Chúa Jêsus; Ông là một Tiên tri giống như Chúa Jêsus; Và ông là một người ban ra luật, giống như Chúa Jêsus.

³⁵ Chúng ta nhận thấy rằng ông đã chết trên Vàng Đá, ông phải sống lại, bởi vì 800 năm sau ông đứng trên Núi Hoá Hình, nói chuyện với Chúa Jêsus. Những Thiên sứ đã mang ông đi. Không ai biết ông được chôn ở đâu; Thậm chí ma quỷ cũng không biết điều đó. Thực sự, tôi không tin ông đã bị chôn. Tôi - tôi tin rằng Đức Chúa Trời đã mang ông đi -- Và ông đã chết trên Vàng Đá mà ông đã đi theo trọn cả những ngày trong cuộc đời ông.

³⁶ Ông là một hình bóng hoàn hảo về Đấng Christ. Ông là một vị vua cai trị dân sự; Ông là một người ban luật pháp; Ông là một -- Ông là một - một điểm tựa cho dân sự; Ông có mọi thứ như hình bóng của Đấng Christ.

³⁷ Bây giờ, chúng ta thấy rằng ông đã sinh ra cùng với ân tứ lớn lao và phẩm chất tốt đẹp. Rồi nó được nhận một Điều gì đó để loé lên đưa ân tứ và phẩm chất đến với Sự Sống.

³⁸ Thấy đó, hạt giống của Đức Chúa Trời thực sự được đặt trong chúng ta từ khi sáng thế. Khi Sự Sáng ban đầu chiếu lên hạt giống đó, đưa nó đến với Sự Sống, nhưng Sự Sáng ban đầu phải chiếu lên hạt giống.

³⁹ Giống như -- Tôi đã giảng nhiều lần về một người phụ nữ bên giếng nước, cô ta ở trong điều kiện đó. Mặc dù cô ta là một người có tiếng xấu, mặc dù cuộc đời của cô thật thấp hèn, và cô đã ở trong hoàn cảnh đó, bởi vì truyền thống không bao giờ chấp nhận cô. Dầu vậy, khi Sự Sáng ban đầu chiếu rọi trên cô, cô nhanh chóng nhận ra điều đó, bởi vì trong cô có cái gì đó để đáp ứng lại Sự Sáng này. “Khi vực gọi Vực,” thì phải có một Vực ở đâu đó đáp lại tiếng gọi ấy.

⁴⁰ Môi-se ở đây được sinh ra là một Tiên tri, nhưng ông được dạy dỗ trong một trường đầy tri thức và cung điện của Pha-ra-ôn. Pha-ra-ôn Se-ti, vị vua được đẩy lên dưới triều Pha-ra-ôn, là một con người có sự tôn trọng và tin tưởng Giô-sép là Tiên tri của Chúa. Nhưng đến thời Rameses sau Seti, Rameses không còn quan tâm đến Giô-sép. Vì vậy, từ đó nảy sinh ra nan đề, khi ở đó xuất hiện một Pha-ra-ôn (vua Ai-cập) không biết về Giô-sép.

⁴¹ Nhưng những phẩm chất tuyệt vời này, chúng ta hãy nói về chúng một chút trước khi chúng ta đến phần chính của bài giảng. Tôi có một cách kỳ quặc trong việc làm nên bài giảng và sự hình thành nó, Chúa giúp cho chúng ta sáng hôm nay khi chúng ta xây dựng.

⁴² Môi-se, được sinh ra có ân tứ về đức tin, ông được xúc dầu và được uỷ thác tại bụi gai cháy để giải phóng cho dân sự của Đức Chúa Trời. Bây

²⁸² Ngài biết quyền ban cho Đức Chúa Trời của Ngài, nhưng chúng ta không biết. Ngài biết Ngài là ai. Chúng ta không biết.

²⁸³ Môi-se đã quên. Sam-sôn hiểu được. Những người khác cũng hiểu. Giô-suê đã hiểu. Môi-se thì quên. Đức Chúa Trời đã phải kêu gọi ông thực hiện vào việc đó. Ngài Phán, “Tại sao ngươi kêu van Ta? Ta đã sai ngươi cho công việc này mà; Hãy nói với họ, và tiếp tục tiến đến mục tiêu của các ngươi. Ta đã bảo ngươi rằng ngươi sẽ đến núi này; Đem dân sự đi và dẫn họ đến. Hãy Phán bảo; Đừng quan tâm điều gì trên con đường của ngươi; Hãy trực xuất nó ra khỏi lối đi. Ta ban cho ngươi uy quyền để làm điều đó. Ta đã Phán; Ngươi đã bảo cho những con ruồi và chấy rận, đã tạo dựng và những điều đại loại như thế. Bây giờ, việc gì ngươi phải rên rỉ với Ta? Tại sao ngươi đến với Ta, rên rỉ về những điều này? Hãy Phán bảo và xem nó hành động; Chi thế thôi.” Ôi, ôi! Tôi thích điều này làm sao.

²⁸⁴ Ở đây, Chúa Jêsus, mọi điều Ngài đã Phán, Ngài Phán ra Lời, và sự việc đã xảy ra như thế. Đức Chúa Trời đã xác chứng một cách hợp lẽ rằng Ngài là Con Trai của Đức Chúa Trời. “Này Con yêu dấu của Ta, đẹp lòng Ta mọi đàng. Hãy nghe Lời Con đó.”

²⁸⁵ Hãy xem Ngài. Tôi thích điều này. Ôi thật là uy nghi, thật là dũng cảm Ngài đã đứng trước những kẻ chỉ trích Ngài. A-men! Ngài đã Phán, “Hãy huỷ phá Đền thờ này, và sẽ cầu nguyện với Cha, để rồi thấy Ngài làm gì với điều đó.” “Hãy huỷ phá Đền thờ này đi, Ta sẽ dựng lại nó.” Không phải: “Ta hy vọng; Ta sẽ thử làm điều đó.” “Ta sẽ làm điều đó!” Tại sao? Kinh thánh đã nói vậy.

²⁸⁶ Cùng chỗ Kinh thánh đó đã nói rằng Ngài sẽ xây dựng lại thân thể của Ngài, ban cho chúng ta uy quyền, sức mạnh. A-men! “Lấy Danh Ta mà trừ quỷ; Dùng tiếng mới mà nói; Bắt rắn trong tay; Nếu uống giống chi độc, cũng chẳng hại gì; Hễ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ lành.”

“Tại sao kêu van Ta? Hãy bảo rồi tiến lên phía trước.” Ôi, thật can đảm...

“Hãy phá Đền thờ này đi, Ta sẽ dựng lại.”

²⁸⁷ Ôi, hãy ghi nhớ (chúng ta sẽ kết thúc), ngày hôm nay cũng giống như Ngài. Ngài đã Phán điều này trong Giăng 14:12, “Kẻ nào tin Ta, cũng sẽ làm việc Ta làm.” Đúng như vậy không? [Hội chúng nói, “A-men!” - Bt] Chính Ngài đã Phán như vậy.

²⁸⁸ Chúa Jêsus cũng Phán trong Mác 11:24 rằng, “Nếu ngươi biểu núi này,” không phải ‘Nếu ngươi cầu nguyện cho núi này. “Nếu ngươi bảo núi này rằng, ‘Hãy dời đi,’ mà chẳng nghi ngại trong lòng, nhưng tin chắc lời mình nói sẽ ứng nghiệm, thì điều đó sẽ thành cho.” Bây giờ, anh chị em, nếu anh chị em nói điều đó cách tự phụ, thì nó chẳng xảy ra đâu; Nhưng nếu có điều gì đó trong anh chị em -- Tức là anh chị em được -- Tức là anh

²⁷³ Chúa Jêsus không hề kêu van khi người ta mang một thanh niên bị điên đến cho Ngài, anh chàng thanh niên đó bị động kinh và cứ muốn nhảy vào lửa. Ngài không hề nói rằng, “Cha ơi, Con là Con Trai của Cha, Cha đã sai Con đến đây để làm điều này điều kia; Con có thể chữa lành cho thanh niên này không?” Ngài không hề nói. Ngài chỉ Phán, “Hỡi Sa-tan, hãy ra khỏi người này.” Ngài đã Phán và thanh niên đã được lành.

²⁷⁴ Khi Ngài gặp Binh Đoàn với 2.000 quý đang ở trong anh ta, điều đó không làm cho Ngài phải kêu van; Nhưng quý đã kêu van. “Nếu Ngài đuổi chúng tôi ra,” ôi, “xin hãy cho chúng tôi nhập vào bầy heo kia.”

²⁷⁵ Chúa Jêsus không hề nói, “Cha ơi, bây giờ Con có thể làm điều này không?” Ngài chỉ Phán, “Hãy ra khỏi người này,” và quý đã cất cánh bay đi. Chắc chắn, Ngài biết Ngài là Đấng Mê-si [tức là Đấng Christ].

²⁷⁶ Tại nơi mộ của La-xa-rơ, ông đã chết 4 ngày rồi. Người ta nói, “Chúa ơi, nếu có Ngài ở đây, thì anh tôi sẽ không chết.”

²⁷⁷ Ngài Phán, “Ta là Sự Sống Lại và Sự Sống,” không phải ở đâu, khi nào, hay làm sao. “Ai tin Ta sẽ được sống, mặc dù đã chết rồi.” A-men! Ngài biết Ngài là ai. Ngài biết Ngài là gì. Ngài biết rằng Ngài là Êm-manu-ên. Ngài biết Ngài là Sự Sống lại. Ngài biết Ngài là Sự Sống. Ngài biết rằng Sự Trọn Vẹn của Thượng Đế đang ngự trong Ngài. Ngài nhìn thấy những người nhỏ bé ở đó, Ngài thấy điều Đức Chúa Trời đã Phán bảo với Ngài, bảo Ngài phải làm và Ngài đã làm; Ngài đi xuống đó.

²⁷⁸ Ngài không hề nói, “Hãy đợi, Ta sẽ quý gồi xuống đây và tất cả các người cũng hãy quý gồi để cầu nguyện.” Nhưng Ngài đã nói, “Người có tin rằng Ta có thể làm điều này cho người không?” A-men! Ngài đã hỏi điều đó.

²⁷⁹ Sự kêu van không phải ở nơi Ngài; Nó dành cho người ta thôi. “Vâng, Thưa Chúa, tôi tin rằng Ngài là Con của Đức Chúa Trời đã đến nơi thế gian.” Ôi. Tại đó Ngài được khẳng định. Chắc chắn điều gì đó phải xảy ra.

²⁸⁰ “Hỡi La-xa-rơ, hãy ra.” Ngài đã Phán, và người chết đã bước ra. Không, tôi có thể không? Ngài đã Phán. Khi đức tin được bắt gặp, sự việc sẽ xảy ra.

²⁸¹ Ngài Phán, Ngài đã Phán và kẻ mù được thấy, Kẻ què được đi, Kẻ điếc được nghe; Ma quỷ kêu gào và ra khỏi; Kẻ chết đã sống lại, Mọi điều. Tại sao? Ngài không cầu nguyện; Ngài đã được xúc dầu để làm Mê-si [tức là Đấng Christ]. Ngài là Đấng Mê-si đó. Ngài biết Ngài là ai. Ngài biết địa vị của Ngài; Ngài biết Ngài được sai đến để làm gì. Ngài biết rằng Cha đã khẳng định Ngài là Đấng Mê-si cho kẻ tin; Khi Ngài gặp kẻ tin, Ngài chỉ Phán Lời. Ma quỷ chạy xa. Vâng, thưa quý vị. “Hãy nói; Đừng kêu van. Hãy đi nói!” A-men!

giờ, xem những phẩm chất tốt đẹp mà con người này đã có. Ông được sinh ra cho một điều. Đức Chúa Trời có mục đích cho việc đó.

⁴³ Đức Chúa Trời có một mục đích cho anh chị em đang ở đây. Nếu anh chị em có thể chỉ đi đến nơi kia, thật rắc rối làm sao trong việc anh chị em cứu Đức Chúa Trời và cũng tự cứu mình.

⁴⁴ Môi-se được sinh ra và ông đã... Sau này ông đã được đem đến -- nơi ông chịu sự xúc dầu. Lưu ý, hạt giống được đặt ở đó với khái niệm tri thức, với tất cả đức tin rằng ông sinh ra để giải phóng dân sự này, tuy nhiên nó không bao giờ đi đến với Sự Sống cho tới khi Ánh sáng từ bụi gai cháy chiếu rọi lên nó, cho tới khi ông nhìn thấy, không phải những gì ông đã đọc, nhưng những gì mà ông chứng kiến bằng mắt của mình; Điều gì đó Phán với ông, và ông đáp lại Tiếng Phán đó. Ô, những điều đó đưa đến Sự Sống.

⁴⁵ Tôi nghĩ bất cứ ai dù là nam hay là nữ, con trai hay con gái. Tôi nghĩ theo khái niệm tri thức những gì họ suy nghĩ về Lời, không bao giờ có thể có một nền tảng vững chắc cho đến khi họ bắt gặp Ánh Sáng đem Lời đến chỗ hiện thực.

⁴⁶ Tôi nghĩ không có Hội thánh nào trong thực tế của nó, cho dù vấn đề tri thức và nền tảng của nó ra sao, Hội thánh không thể nào thịnh vượng cho đến khi Đấng Siêu nhiên trở nên được biết đến giữa vòng dân sự, họ chứng kiến điều đó, những điều mà họ có thể nói và điều đó cũng đáp trả lại với họ rằng những sự xác chứng cho Lời đã được chép này.

⁴⁷ Bây giờ, nên nhớ, khi Môi-se bắt gặp bụi gai cháy, nơi Lời được xác chứng một cách chính xác. Đó là Lời. Môi-se không cần phải lo lắng, “Tiếng Phán này là gì? Đấng nào ở đây?” Bởi vì Đức Chúa Trời đã viết trong Kinh thánh Sáng thế ký rằng, “Dòng dõi người sẽ ngụ trong một xứ chẳng thuộc về chúng nó, nhưng chúng nó sẽ được mang trở lại sau 400 năm, sẽ trở về nơi đất này, vì tội lỗi của dân A-mô-rít chưa được đầy đầy.” Bây giờ, hàng trăm và hàng trăm năm trước khi Đức Chúa Trời Phán rằng Y-so-ra-ên sẽ kiều ngụ và bị hà hiếp trong xứ lạ, sẽ ở đó 400 năm, nhưng Đức Chúa Trời, với cánh tay toàn năng, sẽ mang họ ra khỏi đó. Vì thế anh chị em thấy với bụi gai cháy này..

⁴⁸ Môi-se đã biết điều tri thức này, hạt giống đã được sản sinh trong ông đang nằm nơi tâm lòng ông. Ông cố gắng bằng kinh nghiệm tri thức của mình về Lời để cố mang họ ra, để giải cứu họ, bởi vì ông biết mình sinh ra vì mục đích đó. Ông biết rằng thời điểm mà Kinh thánh đã nói họ đã ở đó 400 năm rồi...

⁴⁹ Như chúng ta biết bây giờ, khi một người hỏi tôi vài phút trước đây về sự Hiện đến và sự Cất lên. Chúng ta biết thời gian chúng ta sống đã hết. Thời điểm của sự cất lên đã đến gần. Chúng ta đang trông đợi một đức tin

được cất lên mà có thể kéo Hội thánh lại với nhau và ban cho nó một sức mạnh siêu nhiên để có thể thay đổi những thân thể này, tức là thân thể chúng ta đang sống ở trong. Chúng ta thấy một Đức Chúa Trời có thể kêu kẻ chết trỗi dậy từ trên sàn, ngoài sân, và làm cho họ được sống lại, bày ra trước mắt chúng ta. Khi chúng ta thấy Đức Chúa Trời là Đấng có thể cất đi bệnh ung thư, là căn bệnh đưa con người đến bóng tối, vực họ dậy để trở nên một người mạnh khoẻ, Đấng có thể ban đức tin được cất lên cho dân sự. Khi Ánh Sáng chiếu rọi từ bầu trời, tiếng kèn trỗi lên, Thân Thể của Đấng Christ sẽ được nhóm lại với nhau, được biến đổi trong chốc lát, và được cất lên trời.

Vâng, phải có điều gì đó như vậy xảy ra, và những trường thần học của chúng ta có thể không bao giờ sản sinh ra điều đó, tuy tri thức của họ hoàn toàn đúng; Nhưng anh chị em phải bắt gặp Ánh Sáng đó. Anh chị em phải tìm thấy Điều gì đó.

⁵⁰ Ở đây Môi-se đặt nền tảng sự kêu gọi kỳ diệu của mình trên Lời (và đó là điều tuyệt vời), cho đến một ngày ông bắt gặp được Ánh Sáng này, và chính Lời đã đáp lại cho ông. Rồi ông nhận được sự xúc dầu. Sự xúc dầu đó đã xảy ra trong ông, ở bên trong, trí năng để tin điều đó, đức tin được đặt nền tảng trên niềm tin của mình vào Đức Chúa Trời mà đã phân cách ông với mẹ ông. Bây giờ, khi ông được ở trong Sự Hiện Diện của Ánh Sáng này, Nó đã xúc dầu điều mà ông đã tin. Thật là sự xúc dầu tuyệt diệu! Và ông đã được uỷ thác.

⁵¹ Lúc ấy, chúng ta biết sự tri thức mà ông đã nghe nơi mẹ của mình. Ông biết điều gì sẽ xảy ra, ông biết ông đang sống trong ngày đó. Nhưng ở đây ông đã nhận ra rằng mình đã thất bại, ông có thể -- Đức tin của ông có lẽ bị giảm sút một chút. Nhưng sau đó ông đến chỗ bụi gai, Đức Chúa Trời đã Phán, “Ta có nghe tiếng kêu rêu của dân Ta, Ta nhớ lại Lời Hứa của Ta cùng những tổ phụ của chúng, Áp-ra-ham, Y-sác, và Gia-cốp, và Ta ngự xuống.” ‘Ta,’ là một đại từ nhân xưng, “Ta ngự xuống đặng cứu dân này.”

⁵² Bây giờ, tôi xin thêm điều này nếu... Xin Đức Chúa Trời tha thứ cho tôi nếu điều này nghe có vẻ phạm thượng: “Ta không thực hiện công việc trên đất chỉ qua con người. Ta -Ta là Góc Nho; Các người là nhánh, và Ta chỉ tự mình tuyên bố khi Ta có thể tìm ra một người, Ta đã chọn người, Ta sẽ sai người xuống đặng giải cứu họ.” Hãy để ý, “Ta sẽ ở với miệng người và Ta... Người hãy cầm lấy cây gậy này.”

⁵³ Môi-se hỏi, “Tôi có thể nhìn thấy bằng chứng thuyết phục rằng Ngài sai tôi, Ngài đã xúc dầu tôi và Ngài sẽ làm những điều này không?”

Ngài Phán, “Người đang cầm cái gì ở trong tay người đó?”

Ông đáp, “Một cây gậy.”

thể nào, hãy ban cho thể ấy.” Ngài đã Phán, “Hỡi Phi-e-rơ, hãy đi làm những việc đó.” Ông không cần phải cầu xin; Ông đã được uỷ thác.

²⁶⁸ Ông đã nói gì? Ông nói, “Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ!” Ông xưng Danh của Chúa Jêsus Christ, và người đàn ông đang nằm tại đó. Ông lấy tay đỡ ông ta dậy và nói rằng, “Hãy đứng trên chân của người.” Phi-e-rơ giữ ông ta cho đến khi xương mắt cá trở nên đủ mạnh, ông ta bắt đầu bước đi.

Tại sao? Ông không hề có một buổi nhóm cầu nguyện thân đêm. Ông không hề kêu van Đức Chúa Trời. Ông biết sự quả quyết từ miệng Chúa Jêsus Christ rằng ông đã được xúc dầu để làm việc này. Ông đã nói và đỡ người đó dậy vì ông biết ông là Sứ đồ được xúc dầu cho mục đích đó.

²⁶⁹ Những người nằm dưới bóng của ông không hề nói, “Ôi, hỡi sứ đồ Phi-e-rơ, hãy đến, kêu gào trên chúng tôi, cầu nguyện Đức Chúa Trời với đức tin cho chúng tôi.” Không, không, họ không hề nói điều đó. Họ biết ông đã được xúc dầu và là một sứ đồ được xác chứng của Đức Chúa Trời. Vì thế họ nói, “Chúng ta hãy nằm dưới bóng của ông ta. Anh em không cần phải nói lời nào. Chúng ta biết điều đó; Chúng ta tin điều này.” Sự Sống ở trong họ! Sứ đồ không thể đi đến với tất cả những người đó và chính họ nữa, họ chỉ là một phần tử thôi.

²⁷⁰ Môi-se đã nói, “Không phải chỉ một mình tôi đi, nhưng tất cả chúng tôi đều đi. Tất cả chúng tôi phải làm điều gì đó. Tất cả chúng ta được xúc dầu.”

²⁷¹ Và họ đã nhìn thấy Sứ đồ đứng đó, nhìn thấy ông chữa lành cho người bệnh, làm những điều mà ông đã nói, họ biết ông không thể đến với họ, vì thế họ không hề kêu van, “Hỡi Phi-e-rơ, hãy đến cầu nguyện và chờ cho đến khi ông có được LỜI CHỨA PHÁN VẬY và đến nói với tôi, điều gì Chúa đã Phán.” Họ nói, “Chúng ta chỉ cần nằm dưới bóng của ông, bởi vì Đức Chúa Trời đã ở trong Chúa Jêsus Christ nay đang ở trong ông ta, chúng ta thấy những điều tương tự như vậy ông đang làm. Vì họ đã sò vào trôn áo của Chúa Jêsus và nằm dưới bóng của ông, Chúa Jêsus đang ở trong con người này. Nếu cái bóng đó có thể ngã lên chúng ta, chúng ta sẽ được lành.”

²⁷² Kinh thánh đã nói mỗi người trong họ đã được lành. Chẳng phải những buổi nhóm cầu nguyện thân đêm hay nói rằng, “Chúa ơi, nếu con nằm dưới bóng của sứ đồ này...” Ôi, không, họ biết điều đó. Sự sáng đã chiếu lên họ. Tâm lòng của họ đã được đầy trọn; Đức tin của họ đã được tự do. A-men! Họ tin điều đó; Họ thấy điều đó. Những chiếc khăn tay của Phao-lô cũng vậy.

Bây giờ, đến phần kết thúc.

Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên.” A-men! Không cầu nguyện nhiều; Ông đã cầu nguyện rồi; Đức Chúa Trời đã cầu nguyện cho ông trước khi sáng thế. Ông đã được xúc dầu cho việc đó. Ông phải nói và tiến lên. Đó là tất cả những gì ông đã làm cho việc này. Chỉ nói và tiến lên. Ôi, đó là tất cả xảy ra với việc đó. Ông không...

²⁶³ Còn những người anh giáo phái của ông, họ cũng chế diễu, anh chị em biết. Ô, vâng. Họ đứng đó nói năng, chế diễu, trêu ghẹo và nói... Những người anh của ông mà anh chị em biết, nói đủ điều... “À, mây - mây - mây không thể làm được. Mây, mây chỉ là cái thừng nghịch ngợm.” Điều đó không làm cho ông bị lay chuyển chút nào. “Mây muốn khác biệt với những người khác à; Mây muốn bày tỏ à.” Nếu đó là điều bày tỏ, thì thật sự nó như vậy. Nhưng họ chỉ nhìn vào khía cạnh tri thức.

²⁶⁴ Đa-vít biết ông đã được xúc dầu. A-men! Chẳng làm gì được ông. Ông nói, “Người Phi-li-tin đó sẽ giống như con gấu hay sư tử thôi; Vì vậy có tôi đây.” Ông tiên báo sự việc trước khi nó xảy ra. Ông đã làm gì? Ông đã giết gấu; Ông đã giết sư tử. Ông đánh hạ sư tử. Bằng cái gì? Bằng cái trành, và lấy một con dao, rồi gấu -- Sư tử, ông giết sư tử bằng con dao. Đó là điều tương tự được làm với Gô-li-át. Ông hạ gục hắn bằng một hòn đá, lấy gươm của hắn, cắt đầu hắn ngay tại đó trước khi... Điều gì ông đã tiên báo trước khi sự việc xảy ra? “Người cũng sẽ như bọn chúng thôi.” Tại sao? Ông đã nói ra lời mà lời đó sẽ xảy ra, sau đó ông tiến lên để làm cho nó được ứng nghiệm. A-men! Ôi, anh em ơi. Ông đã nói và chiến thắng được tình huống thời đó.

²⁶⁵ Nếu đã từng có một lần mà con người nên nói, đó là lúc này. Chúng ta sẽ kết thúc trong vài phút tới nếu anh chị em có thể chịu đựng thêm ít phút nữa. Tôi có một số điều đã được viết ra ở đây, một số câu Kinh thánh mà tôi muốn nói đến.

²⁶⁶ Phi-e-rơ không hề kêu van khi ông nhìn thấy một người có đức tin đủ để được chữa lành, đang nằm tại cửa được gọi là Cửa Đẹp. Ông không hề quỳ xuống và cầu nguyện cả đêm, cả ngày, hay cầu nguyện thật lâu, hay nói rằng, “Chúa ôi, tôi cầu xin Ngài, xin Ngài giúp cho người què khốn khổ này. Tôi thấy ông ta có đức tin. Tôi biết ông là một người tin, tôi đã hỏi ông ta, ông - ông ta -- Tôi - tôi - tôi... Ngài đã nói rằng kẻ đó có đức tin; Ông ta tin lời tôi nói. Tôi bảo ông ta về việc Ngài đã làm, tôi nghĩ bây giờ, Chúa ôi... Ngài... Ngài có thể cho tôi một LỜI CHÚA PHÁN VẬY đối với ông ta không?”

²⁶⁷ Không, ông biết ông là Sứ đồ được xúc dầu. Ông biết rằng Chúa Jêsus Christ đã uỷ thác cho ông: “Hãy chữa lành kẻ bệnh; Kêu kẻ chết sống lại; Làm sạch người phung; Đuổi quỷ; Như người đã nhận cách nhưng không

Ngài Phán, “Hãy ném nó xuống.” Nó trở thành một con rắn; Ông chạy trốn.

⁵⁴ Chúa Phán, “Hãy cầm nó lên.” Nó lại trở thành một cây gậy. Ngài Phán, “Hãy để tay người lên ngực,” lấy nó ra, tay người bị nổi phung lên; Đặt nó vào lại, tay được lành.

⁵⁵ Ông đã nhìn thấy vinh quang của Đức Chúa Trời. Môi-se không hỏi thêm một câu hỏi nào nữa. Anh chị em có từng để ý, ông không bao giờ chạy vào đồng vắng nữa? Ông biết ông đã được xúc dầu. Ông biết tất cả những điều này đã được đặt trong lòng ông, những phẩm chất tốt đẹp tuyệt vời này, và ông... Chúng đã được xúc dầu. Ông sẵn sàng. Ông sẵn sàng để đi. Vậy ông đi xuống Ê-díp-tô.

⁵⁶ Đức Chúa Trời đã Phán, “Ta sẽ ở cùng người.” Vậy điều đó đã dàn xếp. Nếu “Ta sẽ ở với người,” thì đó là tất cả những điều Môi-se phải biết, vì sự kêu gọi tuyệt vời này trong lòng ông. Lúc bấy giờ, Đức Chúa Trời Phán, “Ta sẽ ở với người.”

⁵⁷ Đức Chúa Trời cũng đã xác chứng lời công bố của Môi-se. Môi-se công bố, “Ta đã gặp Chúa. Và Ngài đã Phán, “Hãy bảo cho các người Đấng Tự Hữu Hằng Hữu đã sai ta.”

⁵⁸ Lúc bấy giờ, họ nói rằng, “Đây là một người, một người Do-thái khác, có lẽ một số trong những người cuồng tín này lúc nào cũng có mưu đồ giải cứu chúng ta khỏi ách nô lệ.” Anh chị em hiểu người ta khi họ làm nô lệ hoặc ở dưới ách nô lệ cho điều gì đó như thế nào, luôn luôn có một số kiểu mách lới vây quanh, anh chị em biết, để làm điều đó.

⁵⁹ Vì thế Môi-se, Đức Chúa Trời đã hứa với Môi-se, “Ta sẽ ở cùng người; Ta sẽ ở trong người. Lời của Ta sẽ là Lời của người. Người hãy nói Lời của Ta, chỉ hãy nói điều Ta nói.”

⁶⁰ Lúc bấy giờ, khi Môi-se đi xuống cho họ biết sự kêu gọi này và đứng trước mặt Pha-ra-ôn, nói cho ông ta rằng Đức Chúa Trời của người Hê-bơ-rơ đã Phán, “Hãy đem con cái của Ta ra khỏi đó.” Và ông ta đã không để cho họ đi. Vì thế Môi-se thực hiện một dấu lạ trước mặt những người Trưởng lão và trước mặt Pha-ra-ôn. Những dấu hiệu mà Đức Chúa Trời đã làm. Ông nói, “Ngày mai khoảng giờ này mặt trời sẽ lặn. Bóng tối sẽ bao trùm cả xứ Ê-díp-tô.” Điều đó đã xảy ra một cách chính xác. Rồi ông nói, “Có - có những con ruồi mòng đến phủ khắp đất.” Ông đưa gậy lên gọi ruồi mòng, và ruồi mòng đã đến. Ông nói tiên tri, mọi điều mà ông tiên tri trước đều xảy ra đúng như vậy. Đó là Đức Chúa Trời. Đúng không?

⁶¹ Đức Chúa Trời đã kêu gọi ông từ khi mới sinh, đặt những phẩm chất về đức tin lớn ở trong ông, đưa ông đến với Sự Hiện diện của Ngài và xúc dầu cho những điều kỳ diệu đó ở trong ông, sai ông đi xuống với Lời Ngài; Ông được minh chứng với bằng chứng thích đáng về những điều ông công

bố. Không phải vấn đề có bao nhiêu kẻ hữu danh vô thực dấy lên, có bao nhiêu những điều khác đã xảy ra; Đức Chúa Trời đã Phán tại... Môi-se được xác nhận. Môi-se, những gì Môi-se nói, Đức Chúa Trời đều tôn trọng. Tôi muốn anh chị em đừng bao giờ quên Lời đó. Những gì Môi-se đã nói, Đức Chúa Trời đều tôn trọng, bởi vì Lời Đức Chúa Trời ở trong Môi-se. “Ta sẽ ở cùng miệng người. Nó sẽ nói ra những điều đúng.”

Những gì Đức Chúa Trời Phán -- Những gì Đức Chúa Trời Phán, Ngài Phán qua Môi-se, nó được khẳng định và lời công bố của ông được xác chứng.

⁶² Cũng vậy, ông được mẹ ông kể về sự mâu thuẫn trong việc ra đời của ông, và thể nào thời điểm đã đến gần, thời điểm có sự giải phóng. Am-ram và Giô-kê-bết, con trai và con gái Lê-vi, bắt đầu cầu xin Đức Chúa Trời sai đấng giải cứu. Và điều đó... Khi anh chị em thấy thời điểm của Lời Hứa đến gần, nó khiến cho người ta cầu nguyện và khao khát. Không nghi ngờ gì Giô-kê-bết đã nói với ông nhiều lần (Mẹ của ông; Bà cũng là vú nuôi của ông như chúng ta biết qua câu chuyện. Bà đã kể với ông rằng bà đã cầu nguyện như thế nào. “Môi-se, hỡi con trai, khi con được sinh ra, con là một đứa trẻ đặc biệt. Con là đứa trẻ khác biệt. Có những điều đã xảy ra khi sinh ra con.”

⁶³ Tôi đưa ra một vở kịch về điều này cho những đứa trẻ không lâu trước đây và nói, “Trong khi Am-ram cầu nguyện trong phòng, ông thấy một Thiên sứ lúi thanh gươm ra chỉ về phương bắc và nói rằng, ‘Người sẽ có một đứa con, nó sẽ dẫn con cái phương Bắc về miền Đất Hứa.’” Đưa ra một vở kịch cho những người đưa trẻ để chúng có thể hiểu được điều này; Trí năng của nó không thể theo kịp anh chị em là người lớn, nhưng nó có thể hiểu được điều mà Đức Thánh Linh bày tỏ cho anh chị em.

⁶⁴ Lúc bấy giờ, dù mẹ của ông đã kể cho ông những điều này và ông biết, tuy nhiên ông cần sự tiếp xúc khác. Sự dạy dỗ là điều tốt, nhưng ông cần một sự tiếp xúc cá nhân.

⁶⁵ Đó là điều mà thế giới đang cần trong ngày hôm nay. Đó là những gì Hội thánh đang cần trong ngày hôm nay. Đó là điều mà mọi người cần, con trai và con gái của Đức Chúa Trời. Để được điều đó, anh chị em cần sự tiếp xúc cá nhân, hoặc điều gì đó. Không phải vấn đề... Anh chị em biết Lời là chân thật; Anh chị em biết Lời là đúng. Nhưng khi Lời tiếp xúc, anh chị em thấy điều đó được ứng nghiệm, anh chị em biết mình đang đi trên con đường đúng. Thấy không? Hãy xem, nó sẽ luôn có nền tảng Kinh thánh. Nó sẽ đúng với Kinh thánh, bởi vì điều này đã làm.

⁶⁶ Lời cầu nguyện của Am-ram là đúng chính xác với Kinh thánh. Lời cầu nguyện của họ hợp với Lời được Hứa. Đức Chúa Trời đã Hứa vào thời

²⁵⁶ “Há Ta chẳng từng nói cho người rằng Ta đã ban cho người ngọn núi để làm dấu hiệu? Người sẽ trở lại núi đó, người sẽ đem dân này về Đất Hứa. Há Ta chẳng từng gọi người cho mục đích đó sao? Người còn lo lắng gì về sự cản trở trên đường đi? Hãy bảo dân sự bắt đầu tiến lên.” A-men và A-men! “Đúng thế, Ta đã kêu gọi người cho mục đích này.”

²⁵⁷ Đa-vít, ông biết ông đã được xúc dầu, được xác chứng để làm một tay bắn trảnng giỏi. Ông biết rằng họ biết ông là người bắn rất giỏi. Đa-vít đã được xúc dầu; Ông biết điều đó. Khi ông đứng trước Gô-li-át, ông không hề kêu van, “Ôi, Chúa ôi, bây giờ tôi phải làm gì đây? Tôi - tôi phải... Tôi biết những gì Ngài đã làm trong quá khứ. Ngài, Ngài khiến tôi có thể giết gấu, Ngài cho tôi giết được sư tử, nhưng đối với Gô-li-át này tôi phải làm gì đây?” Ông không hề kêu van như vậy; Ông chỉ Phán báo thôi. Điều gì ông đã nói? “Người sẽ như bọn chúng, theo mắt người.” Ông đã nói và tiến về phía trước.

²⁵⁸ Ông không hề cầu nguyện một lời; Ông không hề dâng điều gì. Ông biết ông đã được xúc dầu. A-men! Ông đã được xúc dầu, và chiếc trảnng kia đã chứng tỏ đúng loại của nó. Ông tin vào việc được xúc dầu của mình. Ông tin rằng Đức Chúa Trời có thể chỉ đường cho hòn đá kia trúng ngay vào giữa chiếc mũ kia, chỗ duy nhất mà nó phải trúng vào. Ông đứng đó.

²⁵⁹ Ông biết ông là người bắn giỏi. A-men! Ông biết Đức Chúa Trời khiến ông trở nên như vậy. A-men! Ông biết ông có thể giết sư tử. Ông biết ông có thể giết gấu, điều đó được thực hiện trong khi ông còn thuộc quyền sở hữu của cha trên đất. Bây giờ ông thuộc quyền sở hữu của Cha Thiên Thượng. A-men! Ông không quỳ xuống, “Kìa, tôi phải làm gì đây, Chúa ôi?” Ông đã nói, “Người sẽ như con sư tử hay con gấu, ta đến đây.” Vinh thay cho Đức Chúa Trời. Vâng, thưa quý vị. Ông đã nói và tiến lên phía trước để đối mặt với Gô-li-át. Ô, chao ôi!

²⁶⁰ Không quan tâm kích cỡ của hấn! Ông là một anh chàng nhỏ nhắn với gương mặt hồng hào, anh chị em biết. Ông không to lớn lắm, không đẹp trai lắm. Kinh thánh nói ông có gương mặt hồng hào. Bây giờ, chẳng chút quan tâm kích cỡ của hấn, cái gọi là khả năng của hấn để làm vậy.

²⁶¹ Anh chị em biết, Giám mục đã nói với ông rằng, “Kìa, hỡi con, thần học gia đó. Ông ta là một chiến sĩ. Ông ta sinh ra để làm chiến sĩ ông ta là một... Ông ta là một chiến sĩ từ khi còn trẻ; Người không xứng với ông ta đâu.” Những người anh của ông nói, “Ôi, mày là cái thằng nghịch ngợm, hãy ra khỏi đây đi làm việc của mày, hãy trở về nhà đi.”

²⁶² Điều đó không ngăn cản được ông. Tại sao? Ông biết ông đã được xúc dầu. “Đức Chúa Trời đã giải cứu tôi khỏi sư tử, Đức Chúa Trời đã giải cứu tôi khỏi nanh gấu, ắt Ngài sẽ giải cứu tôi khỏi người Phi-li-tin đó còn hơn như vậy nữa. Có ta đây. Ta sẽ đối mặt với người nhân Danh Giê-hô-va Đức

cửa khác xung quanh đây, hẳn không thể nào tẩu thoát được. Chúng ta đã tóm được hắn.”

²⁴⁹ Sam-sôn không kêu van, “Ôi, Chúa ôi, họ đã vây lấy tôi trong giáo phái này. Tôi sẽ làm gì đây? Tôi đã gia nhập với họ rồi. Tôi sẽ làm gì đây?” Ông không hề làm điều đó.

²⁵⁰ Ông bước ra, kéo đổ những cánh cổng, đặt nó lên vai, mang nó đi khỏi đó. A-men! Ông đã được xúc dầu cho việc đó. Ông đã được Đức Chúa Trời kêu gọi: Không thể nào vây hãm ông được. Không, thật sự như vậy. Ông đã mang những cánh cửa đi cùng với mình. Ông chẳng cầu nguyện gì cho điều đó. Ông không hỏi Đức Chúa Trời rằng có nên làm hay không. Đây đúng là thời điểm thực hiện trách nhiệm. A-men, A-men, A-men! Đúng lúc phải thi hành trách nhiệm. “Tại sao người kêu van Ta? Hãy bảo dân sự cứ đi.” A-men! “Đừng kêu van nữa, bảo dân sự cứ đi.” Ông đã không than van, rên rỉ: Nên để già dặn đủ để nói. Đúng vậy. Ông biết ân tứ về sức mạnh đã được xúc dầu của mình có thể tiêu diệt dân Phi-li-tin đang đứng trước mặt ông. A-men!

²⁵¹ Nhưng chúng ta không biết thế, anh chị em biết đấy. Chúng ta vẫn như những đứa trẻ còn bú sữa.

²⁵² Ông biết điều đó. Ông biết rằng Đức Chúa Trời đã đẩy ông lên cho mục đích đó, không có gì có thể nghịch cùng ông trong trọn đời sống của ông. Không có gì có thể tiêu diệt được ông. Ông đã được đẩy lên cho mục đích đó cũng giống như Môi-se: Không có gì có thể ngăn cản được ông. Không có dân A-ma-léc hay dân nào khác có thể cản trở ông. Ông đang trên con đường đến miền Đất Hứa. Sam-sôn biết ông đang ở trên con đường.

²⁵³ Giô-suê biết ông sẽ chiếm được Đất Hứa. Ông đã được xác chứng. Lời của Đức Chúa Trời đã hứa điều đó, và Đức Chúa Trời đã xác chứng điều này.

²⁵⁴ Ông đang ở trên con đường, vì thế không có gì có thể nghịch lại ông được trên con đường đó. Không, thưa quý vị. Đúng lúc thi hành bổn phận với Đức Chúa Trời, không có điều gì có thể nghịch lại con đường của ông, vì thế ông đã nhấc những cánh cổng, đặt nó lên vai, nó nặng khoảng 4 - 5 tấn, và bước đi lên đồi rồi đặt nó xuống: Không có gì có thể ngăn cản ông. Ông đã có một ân tứ đã được Đức Chúa Trời xúc dầu. Ông không cần phải kêu van: “Chúa ôi, tôi phải làm gì bây giờ đây.” Ông đã được xúc dầu để làm điều đó. Đó là LỜI CHÚA PHÁN VẬY, “Hãy diệt sạch họ.” Ha-lê-lu-gia! “Hãy diệt sạch họ. Ta đã đẩy người lên cho mục đích đó.” A-men!

²⁵⁵ “Tôi phải làm gì đây, Chúa ôi? Ôi... ?... Tôi sẽ làm gì tại Biển Đỏ này đây?”

điểm đó sẽ thực hiện điều này. Họ cầu nguyện cho điều đó, và đưa con thích hợp đã được sinh ra. Và họ...

⁶⁷ Kia. Ô, tôi thích điều này làm sao. Trong thời điểm mà Pha-ra-ôn đang giết chết tất cả những đứa trẻ, giết chúng bằng guom; Họ đâm những đứa trẻ cho đến chết, đem làm mồi cho cá sấu, những thân thể nhỏ bé, cho đến khi những con cá sấu trở nên mập nhờ thân xác của những đứa trẻ Hê-bơ-rơ.

Nhưng Kinh thánh nói rằng cha mẹ không sợ hãi chiếu chi của Pha-ra-ôn ra lệnh giết những đứa trẻ. Họ không - họ không sợ hãi vì họ đã nhìn thấy điều gì đó trong đứa trẻ từ lúc mới sinh. Họ thấy điều đó, đây là sự đáp ứng cho lời cầu nguyện.

⁶⁸ Môi-se đã có một bối cảnh như vậy, cho nên Môi-se biết ông được sai đến vì mục đích giải cứu con cái của Y-sơ-ra-ên.

⁶⁹ Thấy đó, bối cảnh tích lũy dần. Khi anh chị em nhận một điều gì đó và có thể đem Kinh thánh ra nói rằng, “Điều này sẽ xảy ra,” tại đây điều đó sẽ xảy ra, “Đây sẽ là thời điểm đó”; Tại đây sự việc sẽ xảy ra. “Đây đúng là thời điểm đó,” tại đây sự việc sẽ xảy ra, rồi tất cả được tích lũy lại, vẽ nên một bức tranh cho chúng ta.

⁷⁰ Ôi, tại nơi Nhà Nguyện này trong buổi sáng hôm nay, chúng ta là dân sự của thời đại này, Anh Neville ơi, như chúng ta thấy sự điếm bạc trên mái tóc của chúng ta và vai chúng ta khòm xuống, khi chúng ta nhìn thấy thế giới đang run rẩy đung đưa, chúng ta có thể nhìn quanh và thấy Lời Hứa đang đến gần. Đó - đó là... Nhiều lúc tôi nghĩ nếu ai đó có thể chạy vụt vào đó một lần cũng có thể không hiểu điều này -- hoặc sẽ hiểu điều này, bước vào đó một lần, hầu như nó sẽ đưa anh chị em đến sự đời đời, với một trạng thái ngây ngất như vậy chưa hề biết điều đó. Qua những điều mà chúng ta đã chứng kiến, đã biết, đã hiểu, tất cả dồn về một thời điểm. Người nam hoặc người nữ, con trai hoặc con gái có lẽ sẽ đưa tay lên và nói rằng, “Chúa Jêsus ơi, chúng ta hãy đi.” Anh chị em thấy không? Ôi, thời điểm đã rất gần.

⁷¹ Môi-se biết rằng ông sinh ra cho mục đích đó, nên nhìn ra ngoài cửa sổ nhìn thấy những người Hê-bơ-rơ làm việc quần quật, xem lại trong Kinh thánh, có chép, “Họ sẽ kiêu ngạo trong 400 năm, nhưng Ta sẽ đem chúng ra bởi cánh tay toàn năng.” Khi ông trở về, sau khi được uỷ quyền, được xúc dầu, ông biết rằng ông được sinh ra, đức tin của ông, bởi đức tin ông thấy những người đó và biết họ là con cái của Đức Chúa Trời bởi vì Lời đã chép như vậy. Họ không thuộc về thế gian, không giống như những người còn lại kia. Họ là sự khác biệt. Họ là những ‘người lập dị’ và ‘cuồng tín’ đối với sự hấp dẫn cao độ của Ê-díp-tô, ông được gọi là con của Pha-ra-ôn, sẽ cai trị vương quốc và kế ngôi, nhưng ông...

Có điều gì đó sâu thẳm trong ông, một đức tin thật để không nhìn vào những điều hấp dẫn mà ông có thể được kế thừa. Ông nhìn vào Lời Hứa của Đức Chúa Trời, ông biết rằng thời điểm đó đã đến gần. Và những gì con người đó đã phải suy nghĩ đến thật tuyệt vời!

⁷² Tôi muốn nói cùng với ông vào một ngày kia khi tôi gặp ông ở nơi bờ bên kia. Anh chị em nói, “Thật điên rồ, anh...” Không, không phải vậy. Tôi sẽ gặp được ông ấy nhờ Ân điển của Đức Chúa Trời. Vâng, thưa quý vị. Tôi sẽ nói chuyện với ông vào một ngày kia, chính ông, Môi-se. Thật tôi muốn hỏi ông thế nào khi ông thấy sự chuẩn bị của mình!

⁷³ Thật là sự mê hoặc, ma quỷ đã nói, “Ồ, người ta sẽ không tin ông. Không có chuyện đó đâu.”

⁷⁴ nhưng khi hạt giống trở sống, thì phải có cái gì đó đã chiếu rọi ông, ông biết có điều gì đó sẽ xảy ra. Ông biết -- ông nhìn vào đồng hồ của mình và thấy đây là thời điểm nào. Ông biết. Ông ắt phải suy nghĩ khi nhìn thấy điều đó. Ông gom tất cả những điều này lại với nhau, tất điều kỳ diệu mà ông đã nhìn thấy: Thời điểm của Kinh thánh, lời cầu nguyện của mẹ ông, của cha ông, sự ra đời cách đặc biệt của ông, một đứa trẻ khác biệt, một đứa trẻ kỳ dị. Và tất cả những điều này đã ăn sâu vào trong ông,

⁷⁵ Lúc bấy giờ ông cời đồ ra, cố gắng vận dụng sự huấn luyện về quân sự của mình từ nơi trường học để giải phóng cho dân sự, và điều này đã thất bại.

⁷⁶ Sau đó ông đi vào đồng vắng, cưới một cô gái người Ê-thi-ô-bi đáng yêu, họ sinh được một đứa trai tên là Ghết-sôn.

⁷⁷ Một này kia trong khi chặn giữ đàn chiên, bỗng ông nhìn thấy đám cháy -- từ nơi bụi gai ở trên đỉnh núi, nó đang cháy. Ông đi lên đó không phải sự tưởng tượng, không phải hoang tưởng, không phải ảo giác; Nhưng trong ông có Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham của Sự Sáng, Trụ Lửa ở trong bụi gai, nó cháy sáng, như những đợt sóng trào ra, nhưng nó không làm hại bụi gai. Tiếng Phán của Kinh thánh, tiếng Phán của Đức Chúa Trời cất lên, “Ta đã chọn ngươi. Ngươi là một người. Ta đã đẩy ngươi lên cho mục đích này. Ta sẽ chứng tỏ cho ngươi thấy ngay tại đây bởi một dấu hiệu; Ngươi sẽ đi xuống đặng giải cứu dân Ta bởi vì Lời Ta phải được ứng nghiệm.”

⁷⁸ Ô, Lời Ngài cho ngày hôm nay phải được ứng nghiệm. Chúng ta đang sống trong thời điểm đó. Không phải vấn đề người ta nói gì, Lời phải được ứng nghiệm. Trời đất sẽ qua đi nhưng Lời Ngài thì không bao giờ thay đổi.

⁷⁹ Khi Môi-se gom kết tất cả những điều này lại với nhau, những điều ông thấy được bởi sự chỉ dạy, nó xúc dầu cho đức tin của ông. A-men! Ô, thật là một ý nghĩ tuyệt vời. Chính điều này, thấy trong Kinh thánh chỉ rõ điều này là gì, lời Phán của Đức Chúa Trời, bằng chứng của nó ở đó, nó xúc dầu cho những gì ông tin để thực hiện công việc.

²⁴³ Không kêu van, ông đã bảo mặt trời rằng, “Hỡi mặt trời, ngươi hãy dừng lại, cứ đứng đó, và mặt trăng, ngươi cứ ở chỗ của ngươi.” Ông không hề kêu van, “Chúa ơi, bây giờ tôi phải làm chi đây? Hãy cho con thêm ánh sáng mặt trời.” Ông cần ánh sáng mặt trời, vì thế ông ra lệnh cho nó, mặt trời đã vâng theo ông. Ôi. Ông đã ra lệnh cho mặt trời phải dừng lại.

²⁴⁴ Sam-sôn, đã được xúc dầu, được đẩy lên, được sự bổ nhiệm của Đức Chúa Trời, được ban ân tứ về sức mạnh, được định để tiêu diệt nước Phi-li-tin: Được bổ nhiệm, được sinh ra trên đất, được Chúa xúc dầu để tiêu diệt dân Phi-li-tin. Một ngày kia, họ bắt ông ngoài cánh đồng trong khi không có gươm, không có giáo, và hàng ngàn người Phi-li-tin được bọc sắt xông vào ông cùng một lúc. Có phải ông đã quỳ xuống và nói rằng, “Ôi, Chúa ôi, Tôi đang chờ đợi một khái tượng? Ôi, Chúa ôi, tôi phải làm gì đây? Hãy chỉ cho tôi điều gì tôi phải làm đi.” Ông biết mình cần một điều. Ông không thấy điều gì ngoài một cái hàm lừa, và ông đã đánh hàng ngàn người Phi-li-tin. A-men!

²⁴⁵ Ông không hề kêu van Đức Chúa Trời. Ông đã sử dụng ân tứ đã được xúc dầu. Ông biết rằng ông đã được sai đi cho việc này. Ông biết ông được sinh ra để làm điều đó. Ông biết ông được xúc dầu với một ân tứ, ông đã đánh gục 1.000 người Phi-li-tin. Ông không kêu van Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã bổ nhiệm ông và được xác chứng bởi những điều ông đã làm, ông là một đầy tớ được xúc dầu, được xác chứng của Đức Chúa Trời để tiêu diệt dân Phi-li-tin, và ông đã làm điều đó. Không phải vấn đề ở chỗ hoàn cảnh thế nào, ông đã thực hiện việc đó. Ông không hề kêu xin điều gì. Đó là công việc của ông. Đó... Đức Chúa Trời đã giải quyết qua... Ông nhặt cái hàm lừa đó lên và đánh người Phi-li-tin.

²⁴⁶ Tại sao, chỉ cần một cái liềm qua một cái sọ bằng đồng dày một inch rưỡi của họ cũng đủ để chiếc hàm đó vỡ ra thành một triệu mảnh, nhưng ông đã đánh gục 1.000 người của họ và giết chết họ, và vẫn còn đứng đó với chiếc hàm này trong tay.

²⁴⁷ Chẳng cần kêu xin một điều gì. Ông không kêu van; Ông chỉ ra lệnh. Ông đã chiến thắng họ. Ôi. “Hãy chiếm lấy xứ Phi-li-tin, Chúa ơi, tôi có thể đánh dân Phi-li-tin được sao? Tôi biết Ngài đã sai tôi làm điều đó. Vâng, thưa Chúa, tôi biết Ngài đã sai tôi tiêu diệt quốc gia Phi-li-tin. Bây giờ, 1.000 người đang vây lấy tôi. Tôi không có gì cả. Bây giờ, tôi sẽ làm gì đây, Chúa ôi.” Ôi. Không có gì có thể làm phiền ông. Ông đã được xúc dầu cho công việc. Không có gì có thể làm hại được ông. Không, không có điều gì. Ha-lê-lu-gia! Ông đã cầm lấy điều ông có để đánh họ. Đúng vậy.

²⁴⁸ Khi kẻ thù bao vây ông và nói rằng, “Chúng ta bao vây hấn trong những bức tường; Chúng ta bắt được hấn rồi. Chúng ta bắt được hấn trong đó cùng với người phụ nữ này. Chúng ta đóng cửa này lại và mọi cái

²³⁹ Hãy bảo dân sự; Chúng ta hãy tiến lên. A-men! Chúng ta có một mục tiêu, đó là sự vinh hiển. Chúng ta hãy đến với nó. Chúng ta đang đi về miền Đất Hứa. “Mọi sự đều có thể được với những kẻ tin.”

“Hãy đi bảo dân sự. Há Ta đã chẳng chứng minh điều đó rồi sao? Há Ta chẳng đã từng bày tỏ hình ảnh của Ta giữa vòng các người và đủ mọi thứ khác, đã làm mọi điều để có thể chứng minh rằng ta ở cùng người sao? Há chẳng phải những tạp chí đã đăng bài lên cách đây vài tuần, khi người nói tại bục giảng trước 3 tuần những điều sẽ xảy ra tại đây, điều đó đã xảy ra và đang được xác chứng; Thậm chí khoa học cũng biết về nó. Mọi điều mà Ta đã thực hiện, vậy mà các người cứ vẫn chờ đợi. Hãy bảo dân sự cứ đi và tiến về mục tiêu.” A-men!

²⁴⁰ Chẳng phải Na-than đã nói với Đa-vít sao? Na-than, một Tiên tri, có lần ngồi chứng kiến việc Đa-vít được xức dầu để làm vua, ông nói, “Hễ trong lòng vua có ý làm gì, thì hãy làm, vì Đức Giê-hô-va ở cùng vua.” Nói với Đa-vít, “Hễ trong lòng vua có ý làm gì, thì hãy làm, vì Đức Giê-hô-va ở cùng vua.”

²⁴¹ Giô-suê đã được xức dầu để chiếm vùng đất cho Đức Chúa Trời và cho dân sự của ông. Ngày quá ngắn. Ông cần nhiều thì giờ hơn cho công việc mà ông đã được xức dầu và được uỷ nhiệm để làm. Giô-suê, một con người, ông đã được xức dầu. Đức Chúa Trời bảo ông, “Ta sẽ ở cùng người như Ta đã ở cùng Môi-se.” A-men! “Vùng đất đó Ta sẽ ban cho dân người. Ta muốn người đi chinh phục nó và tiêu diệt hết thầy dân A-ma-léc, dân Hê-tít... Tất cả - tất cả những thứ dân khác, dân Phi-li-tin, dân Phê-rê-sít, cùng tất cả những dân khác; Tiêu diệt sạch. Ta sẽ ở cùng người. Ta sẽ... Trọn đời người sống, sẽ chẳng ai chống cự được trước mặt người. Không ai có thể làm phiền người được. Hãy tiếp tục tiến đến đó.”

Giô-suê đã tuốt gươm ra và nói, “Hãy theo ta!”

²⁴² Ông đã chinh phục xứ đó, nơi ông đã chiến đấu. Điều đó có nghĩa gì? Ông đã chinh phục được kẻ thù. Họ là một nhóm người chỗ này, nhóm người chỗ kia. Khi đêm đến tất cả bọn họ tụ lại với nhau, bảo vệ nhau và đến tranh chiến dữ dội với ông. Khi mặt trời lặn; Ông cần có thêm ánh sáng. Mặt trời đang lặn; Ông chẳng cần phải quỳ gối và thưa rằng, “Hỡi Đức Giê-hô-va, tôi sẽ làm gì đây? Tôi sẽ làm gì đây?” Ông nói. Ông có một nhu cầu. Ông bảo, “Hỡi mặt trời, hãy dừng lại.” Ông chẳng cần kêu van điều gì; Ông đã ra lệnh, “Hỡi mặt trời, hãy dừng lại; Ta cần điều này. Ta là đầy tớ của Đức Giê-hô-va, đã được xức dầu cho việc này, ta có một điều cần. Hãy dừng lại, đừng chiếu sáng bằng ánh trăng, nhưng người phải dừng lại tại chỗ đó,” cho đến khi ông chiến đấu xong và rút quân. Mặt trời đã vâng lời ông.

⁸⁰ Điều nên làm đối với chúng ta là gì? Chúng ta cần một sự ăn năn. Chúng ta cần một cuộc phục hưng. Tôi nói với chính mình, hay về chính tôi. Tôi cần sự lay động. Tôi cần một điều gì đó. Tôi đã nói rằng tôi sẽ nói với chính mình sáng hôm nay, về chính tôi. Tôi - tôi cần sự thức tỉnh.

⁸¹ Khi tôi suy nghĩ về một bằng chứng vĩ đại, mọi thứ thật quá hoàn hảo đã phơi bày ra đó. Nó đã xức dầu đức tin của Môi-se, và của tôi, ông thấy chẳng có gì cả...

⁸² Ở đây ông chạy trốn khỏi Ê-díp-tô với thực tế ông có thể bắt đầu một cuộc nổi dậy, ông có thể - ông có thể dấy lên một cuộc cách mạng ở Ê-díp-tô, và có thể đem ra một đội quân để chiến đấu, như anh chị em thấy, có nhiều ngàn người đang đứng bên cạnh ông. Nhưng thay vì làm như vậy ông sợ hãi khi dùng đội quân đang ở bên cạnh mình.

⁸³ Nhưng ở đây ông đã quay lại sau 40 năm, ở tuổi 80 với chỉ có một cây gậy trong tay. Tại sao? Điều gì khiến cho ngọn lửa đang tàn trong lòng ông trở nên một hiện thực. Ông đã được xức dầu sau đó, ông biết ông có LỜI CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Bây giờ không có điều gì có thể ngăn cản được ông. Ông không cần quân đội; Đức Chúa Trời đã ở với ông; Đó là tất cả những gì ông cần: Đức Chúa Trời ở cùng ông.

⁸⁴ Ô, khi anh chị em biết Đức Chúa Trời sai anh chị em làm một điều gì đó, anh chị em thấy điều này đang đến gần, không có gì có thể ngăn cản để nó không thể xảy ra. Chỉ thế thôi.

⁸⁵ Tôi nhớ những lần khi Chúa Phán với tôi về những điều sẽ xảy ra, sau đó tôi tiến đến và thấy rằng sự việc như được sắp đặt ngay tại đó, ô, thật cảm động. Tình huống đã ở dưới sự kiểm soát. Đúng vậy. Bởi vì Đức Chúa Trời đã Phán như vậy.

⁸⁶ Tôi nhớ, nhiều người trong anh chị em nhớ một bé trai sống lại từ cõi chết ở Phần-lan, đã chết bởi một chiếc ô-tô. Tôi đã đứng bên đường và đi ngang rời khỏi đờn trẻ đó, quay lại nhìn thấy có ai đang đặt tay lên vai của tôi, tôi nghĩ đó là Anh Moore; Nhưng không có ai ở xung quanh tôi hết. Tôi nhìn lại, rồi nhìn lên núi, tôi thấy... Tôi nói, “Ô, tôi đã từng nhìn thấy ngọn đồi này ở đâu đó, nhưng chúng tôi không lên lối đó. Chúng tôi đi theo một con đường khác. Ngọn đồi này ở đâu nhỉ?”

⁸⁷ Tôi nhìn và thấy chiếc xe nhào xuống đó và hư hỏng nặng, thấy một đờn trẻ ở đó sức đã kiệt như cắt tóc, như chúng ta thường gọi như vậy ở đây; Mắt lật lên giống như mắt của Anh Way vào một ngày kia lúc anh bị té ngã; Bàn chân máu chảy thấm qua tất chỗ xương bị gãy; Máu trào ra ở mắt, mũi, tai; Quần soọc nhỏ của nó, được gài bằng nút ở chỗ này xung quanh cái eo, cà-vạt của nó giống như những cà-vạt mà chúng ta đã đeo từ nhiều năm trước đây.

⁸⁸ Tôi nhìn quanh, thật đúng, chính xác theo cách Đức Thánh Linh đã Phán với tôi 2 năm trước đó, lúc đó tất cả anh chị em viết điều này trong Kinh thánh của mình suốt cả quốc gia điều sẽ xảy ra. Ô, rồi tình huống đó đến n. Cho dù đứa bé trai chết như thế nào, cho điều gì người khác nói gì; Tất cả đã xảy ra. Đứa bé phải sống trở lại!

⁸⁹ Tôi nói, “Nếu đứa trẻ không sống lại từ cõi chết, thì tôi là một Tiên tri giả; Tôi là kẻ bóp méo về Đức Chúa Trời; Vì tại quê nhà 2 năm trước Ngài đã nói với tôi điều này sẽ xảy ra. Những Mục sư và tất cả; Sự việc đã được viết bên lề Kinh thánh của anh chị em, tại đây nó thật đúng chính xác. Hãy đọc chỗ bên lề thể nào sự việc sẽ xảy ra ‘tại một miền quê có những tảng đá, v.v, bị chết ở phía bên phải của con đường.’” Tôi đã nói, “Đây là điều sẽ xảy ra; Không có điều gì có thể ngăn nó lại. Tình huống hoàn toàn ở dưới sự kiểm soát.”

⁹⁰ Đức tin ở trong lòng tôi đã được xúc dầu. Ô, giá như tôi có thể chỉ giải thích điều đó! Đức tin mà Đức Chúa Trời... Tôi đã ở trong Đức Chúa Trời và điều đó đã Phán với tôi, không bao giờ sai trật, “Tình huống đang ở dưới sự kiểm soát. Đây đúng là những gì Ta đã bày tỏ cho người 2 năm trước, tại đây nó được sắp xếp theo đúng thứ tự. Chỉ một công việc mà người phải làm ấy là giảng ra Lời.” Và đứa trai đó đã sống lại từ cõi chết. Thấy chưa?

⁹¹ Tôi suy nghĩ và nhìn lại. Anh Fred Sothmann đang ở đó, Anh Banks Wood, và người ta... Ngày kia trên xa lộ Alaskan, tôi đã ở đó tại Nhà thờ và đã nói với anh chị em tất cả về một con vật trông giống như con nai có sừng dài 42 inch (phần Anh) và một con gấu xám đầu bạc. Tôi chưa bao giờ ở tại đây trước trước đó, tôi sẽ nhận điều này, nó sẽ như thế nào, có bao nhiêu người sẽ cùng với tôi, người ta ăn mặc ra sao. Anh chị em biết điều đó, mọi người trong anh chị em, nhiều tuần lễ kia trước khi sự việc xảy ra.

⁹² Tại đó, khi tôi dọn đến, không biết gì về sự việc, con thú đã được đặt ở đó. Tôi đi, và nó... là điều không thể xảy ra được. Nếu một người đi săn sẽ biết và nghe được cuốn băng này, anh chị em không thể bước lại gần đối mặt với con thú; Nó sẽ nhảy lên và chạy. Nhưng nó không thể.

⁹³ Ở đó nó được treo trong căn phòng cũ kỹ của tôi. Một cái chóp bạc đúng chính xác, và một đường kẻ thẳng có ở đó, một cái thước dây để cho thấy sự chính xác của nó... Một cái sừng co lại ít nhất 2 inch hoặc hơn kể từ khi nó còn tươi trên con thú đến khi nó khô đi, nhưng cái này chưa hề bị co lại. Nó vẫn đúng chính xác 42 inch. Thấy không? Có một cái chóp bạc; Dài 7 bộ đúng chính xác, và mọi thứ chính xác theo như cách đã nói trước, đang bày ra ở đó lúc bấy giờ.

⁹⁴ Người đàn ông này nói với tôi, “Hãy xem đây Anh Branham, chúng ta có con thú mà anh đã nói đến, nhưng anh đã nói với tôi anh sẽ bắt một con

Ôi, tôi thích điều đó. “Người kêu van Ta về điều gì? Hãy đi nói cho dân sự rằng hãy đi về phía trước tiến đến mục tiêu.” Cho dù có việc gì, bệnh tật chẳng, hay điều gì khác, hoặc phải kêu kẻ chết sống lại, hãy nói. Ta sẽ chứng minh điều đó cho. Hãy nói cho dân sự.”

²³² Thật là một bài học. Thật là một bài học. Ôi. Trong giai đoạn này của cuộc hành trình chỗ mà chúng ta đang đứng, hãy xem chúng ta bây giờ đang đứng ở đâu (Vâng, thưa quý vị), ở tại “Giai đoạn Linh vụ Thần lực Thứ Ba” (at the third pull) [“Giai đoạn Linh vụ thứ nhất là “làm phép lạ”, thứ hai là “phô bày ân tình”, và thứ ba là “bày tỏ Lời”. - Biên tập]. Hãy lưu ý, chúng ta đang ở đây ngay trước cửa của sự Hiện đến của Chúa.

²³³ Ông đã được xúc dầu cho công việc nhưng vẫn chờ đợi LỜI CHÚA PHÁN VẬY. Đức Chúa Trời phải làm cho đủ điều đó. Ngài Phán, “Đừng kêu van cùng Ta nữa; Hãy nói cho dân sự. Ta đã sai người.”

²³⁴ Ôi, Đức Chúa Trời ôi, thật Hội thánh này nên làm như vậy trong buổi sáng hôm nay. Đức Chúa Trời đã hoàn thành sự xác chứng với Trụ Lửa, cùng với những dấu kỳ phép lạ, mọi điều giống như trong ngày của Sô-đôm. Ngài Phán điều đó sẽ trở lại.

²³⁵ Thế gian này cùng với tình trạng của nó; Quốc gia với tình trạng của nó. Phụ nữ trong tình trạng của họ. Đàn ông trong tình trạng của họ. Hội thánh trong tình trạng của nó, mọi thứ. Những yếu tố, dấu hiệu, đĩa bay, và nhiều thứ trên bầu trời và tất cả những điều huyền bí, biển gầm, sóng vỗ, lòng người thất bại, sợ hãi, thời kỳ khó khăn, sự khốn cùng giữa các nước, Hội thánh đã sa ngã.

²³⁶ Con người tội lỗi dấy lên, kẻ tự nhắc mình lên trên tất cả, gọi mình là thần, hấn ngòi trong Đền thờ của Đức Chúa Trời để tỏ ra chính mình. Ôi. Điều đó đã đến với quốc gia này.

Giáo hội đã tổ chức, tất cả họ nhóm lại với nhau như những đĩ điếm đến chỗ làm đĩ, mọi điều đúng như trong cách nghề điếm đĩ.

²³⁷ Nghề điếm đĩ, đó là gì? Nói cho những phụ nữ rằng họ có thể cắt tóc ngắn, bảo phụ nữ rằng họ có thể mặc quần ngắn, bảo đàn ông rằng họ có thể làm điều này, có thể làm điều kia, và một Mục sư nói rằng, “Hãy làm điều này,” rồi phúc âm xã hội cùng với những điều khác nữa. Chẳng lẽ anh chị em không thấy đó là sự phạm tội tà dâm đối với lẽ thật của Lời Đức Chúa Trời!

²³⁸ Đức Chúa Trời đã gửi cho chúng ta Lời chân thật của Ngài phi hệ phái, không có dây nào trói buộc Nó, ban cho chúng ta Trụ Lửa, Đức Thánh Linh mà đã từng ở với chúng ta trong 30 năm, mọi điều Ngài đã tiên tri trước sẽ xảy ra thật chính xác theo cách Ngài đã nói vậy.

²²⁷ Anh nói, “Anh Branham nè, hãy để cho họ dựa vai anh hôm nay, ngày mai anh sẽ nắm giữ họ.” Đó là cách con người nghĩ. Người ta dựa vào vai anh chị em hôm nay, ngày mai anh chị em sẽ nắm giữ họ.

²²⁸ Đó là điều Môi-se đã làm. Đức Chúa Trời đã phải nắm giữ ông suốt sau khi Ngài bổ nhiệm ông và chứng minh điều đó. Người ta nên nói rằng, “Hỡi Môi-se, hãy nói Lời. Tôi đã thấy ông làm điều đó rồi. Đức Chúa Trời đã tôn trọng ông. Ngày hôm nay ông cũng vẫn được như vậy.” A-men! “Hãy làm điều đó.” A-men! Ông nên biết điều đó, nhưng lại không. Thật vậy. Như việc đã được làm trước đây, thì bây giờ cũng vậy. Chúng ta nhận thấy điều đó. Vì thế Ngài Phán, “Hỡi Môi-se...”

²²⁹ Đức Chúa Trời phải làm cho đầy đủ về điều đó. Đức Chúa Trời phải nuôi dưỡng nó. Ngài đã Phán, “Tại sao người kêu van cùng Ta về điều đó? Há chẳng phải Ta đã chứng minh sự khẳng định của Ta sao? Há chẳng phải Ta đã nói với người rằng Ta sai người cho công việc này sao? Há Ta chẳng bảo người hãy đi làm điều này? Há Ta chẳng Hứa rằng Ta sẽ làm điều đó, Ta sẽ ở với miệng người, Ta sẽ Phán qua người, Ta sẽ làm điều này, người sẽ thực hiện những dấu lạ; Há Ta chẳng Hứa rằng ta làm điều đó sao? Há Ta không làm đúng như vậy và tiêu diệt kẻ thù xung quanh người sao? Người cứ đứng đây tại Biển Đỏ trong lúc thi hành nhiệm vụ, Ta đã bảo người làm điều gì mà người cứ đứng rên rỉ, kêu van cùng Ta. Người không tin Ta sao? Chẳng lẽ người không biết rằng Ta đã sai người làm điều này sao?” Ôi, phải chăng đó không phải là con người. Vì thế Ngài cứ phải nuôi dưỡng nó.

²³⁰ Ngài Phán, “Người biết người có nhu cầu về điều này. Người biết nếu người đưa dân sự này vượt qua đó để đến Đất Hứa... Đó là điều đúng. Người bị nhốt tại đây trong một xó góc. Không ai khác ngoài người có thể làm điều đó. Vậy mà khi có một nhu cầu. Người kêu van Ta về điều gì? Điều gì người trông đợi nơi Ta? Người kêu cầu ta về điều gì? Há chẳng phải ta đã chứng tỏ điều đó cho người rồi sao? Há chẳng phải Ta đã gọi điều đó? Há chẳng phải nó Kinh thánh? Há chẳng phải Ta đã Hứa sẽ đem dân này đến vùng đất kia? Há Ta chẳng kêu gọi người và bảo người rằng Ta sẽ làm điều đó? Há Ta chẳng gọi và sai người đi làm điều này, và đó không phải cho người mà cho Ta sao? Ta sẽ xuống đó, Ta sẽ ở cùng môi miệng người. Điều gì người nói, Ta sẽ xác nhận và chứng minh nó. Há chẳng phải Ta đã làm điều đó rồi sao?

²³¹ “Khi có điều nho nhỏ đến, tại sao người hành động như trẻ con vậy? Người nên là một người đàn ông. Hãy đi bảo dân sự.” A-men! “Rồi tiến lên phía trước.” A-men! Đúng như vậy. “Đừng kêu van nữa, hãy đi nói cho dân sự!” A-men!

gấu có chóp bạc trước khi anh đến chân đồi, hãy lại đằng kia chỗ những đứa con trai kia, chỗ có đứa mặc áo sơ-mi màu xanh lá cây.”

⁹⁵ Tôi nói, “Thật CHÚA CÓ PHÁN NHƯ VẬY. Đức Chúa Trời đã Phán vậy.”

⁹⁶ “Nhưng Anh Branham nè,” anh ta nói, “Tôi có thể nhìn thấy mọi thứ trong khoảng cách hàng dặm; Nhưng chẳng có gì cả. Nó sẽ từ đâu mà đến?”

⁹⁷ Tôi đáp, “Đó không phải là thách đố với tôi. Đức Chúa Trời đã Phán như vậy, Ngài là Giê-hô-va Di-rê. Ngài có thể mang một con gấu đến. Ngài có thể để một con ở đó.” Và Ngài đã làm, và nó đã có ở đó. Tình huống đã được đặt dưới sự kiểm soát.

⁹⁸ Khi Môi-se thấy ông được đẩy lên cho mục đích này, ông đã được gặp mặt đối mặt với Đức Chúa Trời vĩ đại, Đấng đã kêu gọi ông, đã xúc dầu cho ông, đã khẳng định ông, và Phán rằng, “Hỡi Môi-se, này là sự kêu gọi dành cho người, Ta sẽ sai người. Ta sẽ bày tỏ cho người thấy sự vinh hiển của Ta, Ta đang ở trong bụi gai đang cháy. Hãy đi xuống kia; Ta sẽ ở cùng người.” Thậm chí ông chẳng cần cây gậy. Ông đã có Lời, Lời được xác chứng. Ông đã đi. Đức tin đã được xúc dầu ở trong ông.

⁹⁹ Chúng ta cũng được xúc dầu khi chúng ta thấy rằng mình đang ở trong những ngày cuối cùng, nhận thấy tất cả những dấu hiệu này chúng ta biết chuẩn bị xảy ra điều đã nói trong Kinh thánh rằng sẽ xảy ra trong trong ngày cuối cùng: Tất cả những con đường từ trời đến những thế lực chính trị, bản chất của con người, sự đòi bại của thế gian và giữa vòng phụ nữ, họ làm điều đó như thế nào trong ngày cuối cùng, đàn ông sẽ làm như thế nào, các Giáo hội sẽ làm thế nào, những quốc gia sẽ làm thế nào, và Đức Chúa Trời sẽ làm thế nào. Chúng ta thấy tất cả đang được sắp đặt đúng ở đây trước mặt chúng ta.

¹⁰⁰ Ô, đức tin chúng ta được xúc dầu. Nó đưa chúng ta vào những chu trình kỳ diệu. Phải không? Nó biệt riêng chúng ta ra khỏi những điều thuộc về thế gian. Không phải vấn đề chúng ta nhỏ bé, ít ỏi, bị coi thường, bị cười cợt ra làm sao, điều đó không làm nên chút khác biệt nào. Đúng vậy. Chúng ta thấy đó. Có điều gì đó trong chúng ta. Chúng ta đã được định trước để chứng kiến thời điểm này; Không có điều gì ngăn cản chúng ta chứng kiến điều đó. A-men! Chắc chắn, Đức Chúa Trời đã Phán. Điều đó đã xảy ra. Chúng ta thấy nó. Cảm ơn Chúa biết bao về điều này. Rồi đức tin của anh chị em sẽ được lộ rõ khi chúng ta nhìn thấy những điều đang xảy ra.

¹⁰¹ Tại đây một lần nữa chúng ta đọc điều đó, “Môi-se đã coi sự si nhục về Đấng Christ là quý hơn của châu báu xứ Ê-díp-tô.” Ông coi trọng sự si nhục về Đấng Christ.

¹⁰² Hãy nhớ rằng: Sự sỉ nhục của Đấng Christ. Có một sự sỉ nhục trong việc phục vụ Đấng Christ. Nếu anh chị em được nổi tiếng trong thế gian, thì anh chị em không thể phục vụ, anh chị em không thể phục vụ Đấng Christ. Không, anh chị em không thể. Bởi vì sự sỉ nhục đi đôi với điều đó. Thế gian luôn luôn sỉ nhục.

¹⁰³ Con đường đó hàng ngàn năm trước đây đã có sự sỉ nhục. Và Môi-se, sẽ là một Pha-ra-ôn, ông là con trai của Pha-ra-ôn, ông sẽ được kế ngôi, Ông sẽ kế ngôi Pha-ra-ôn cùng với việc được quý mến giữa vòng dân sự, tuy nhiên ông “đã được quan tâm...” “quý trọng” có nghĩa là “được quan tâm.” Ông quan tâm đến sự sỉ nhục của Đấng Christ hơn những điều mà Ê-díp-tô có thể ban tặng cho ông. Ê-díp-tô trong tầm tay ông. Tuy ông biết đi theo con đường của Đấng Christ là bị sỉ nhục, nhưng ông thật hạnh phúc biết rằng có điều gì trong ông khiến ông quan tâm đến sự sỉ nhục của Đấng Christ, sự sỉ nhục của Đấng Christ, hơn tất cả sự quyền rũ của những điều ông kế thừa. Ông có một di sản bên trong mình vĩ đại hơn di sản bên ngoài ban tặng cho ông.

¹⁰⁴ Ô, ngày hôm nay, nếu chúng ta cũng giống như vậy và để Đức Thánh Linh xức dầu điều mà chúng ta có ở trong mình, đức tin, đời sống tin kính, dâng hiến cho Đấng Christ.

¹⁰⁵ Với đức tin mà ông có, ông đã lưu ý, ông quan tâm đến sự sỉ nhục đó với sự kính trọng.

¹⁰⁶ Ngày hôm nay một số người nói rằng, “Nè, có phải anh thuộc vào loại người đó? Những người mà...?” “Ồ, à...” Anh chị em đã cảm thấy hơi hổ thẹn về điều này.

¹⁰⁷ Nhưng ông đã quan tâm đến nó hơn tất cả của cải trên thế gian này, bởi vì có điều gì đó ở trong ông để ông có thể nói thẳng rằng, “Vâng, tôi - tôi quan tâm đến điều này. Điều này đáng được kính trọng. Tôi vui lòng để trở nên một phần của chúng.” “Tôi vui lòng kể mình như là một người Hê-ber-ro chứ không phải là một người Ê-díp-tô.”

¹⁰⁸ Những Cơ-đốc nhân ngày hôm nay cũng nên nói điều tương tự như vậy: “Tôi vui lòng kể mình là một Cơ-đốc nhân, từ chối những điều thuộc về thế gian và phẩm trật của thế gian. Không phải là thành viên của Giáo hội, nhưng là một Cơ-đốc nhân được tái sinh sống theo Kinh thánh. Cho dù tôi có bị những thành viên của giáo hội cho là một kẻ cuồng tín, nhưng tôi xem trọng điều đó hơn, hơn cả điều tôi sẽ có được nếu như tôi là một nhân vật nổi tiếng nhất trong thành phố hay trong quốc gia. Tôi thích trở nên như vậy hơn trở nên vị Tổng thống Mỹ hay vua Chúa của thế gian này. Tôi - tôi vô cùng kính trọng điều đó, bởi vì Đức Chúa Trời với sự thương xót của Ngài trước khi sáng thế đã nhìn thấy tôi và - và đặt hạt giống nhỏ vào trong

“Vâng, tôi sẽ làm điều này. Tôi đã có ĐỨC GIÊ-HÔ-VA CÓ PHÁN NHƯ VẬY.”

“Anh ơi, đó có phải là ĐỨC GIÊ-HÔ-VA CÓ PHÁN NHƯ VẬY không?”

²¹⁸ “Đúng, đúng,” Anh Môi-se nói, “đó là ĐỨC GIÊ-HÔ-VA CÓ PHÁN VẬY. Đúng thế.”

²¹⁹ “Vâng, được rồi. Bây giờ chúng ta đã có câu, ĐỨC GIÊ-HÔ-VA CÓ PHÁN NHƯ VẬY,” điều đó đã xảy ra, chưa một lần nào sai, chưa bao giờ sai cả.

²²⁰ Tại đây, trong một bối cảnh, sự khó khăn đã đến. Ngài đã đưa họ vào cuộc hành trình. Hội thánh đã được gọi ra. Họ đang ở trong hành trình, họ đang tiến lên. Môi-se bắt đầu kêu van, “Chúa ôi, đó có phải là LỜI CHÚA PHÁN VẬY không? Tôi phải làm gì đây?” Được rồi.

²²¹ Đức Chúa Trời muốn Môi-se có đức tin mà Ngài đã đặt trong ân tứ đó, đức tin mà Ngài đã xác chứng một cách rõ ràng. Đức Chúa Trời đã minh chứng một cách rõ ràng cho Môi-se cũng như cho dân sự rằng đó chính là Ngài, bởi lời và bởi những những điều đã nói sẽ xảy ra. Đây là sự khẳng định rõ ràng. Ông không cần phải lo lắng gì về điều đó nữa. Ông không cần phải nghĩ ngợi gì nhiều về điều đó bởi vì nó đã quá rõ ràng. Ngài đã làm những điều này. Ngài đã chứng minh bằng cách ruồi, chấy rận mà ông bảo trở nên sự hiện hữu, đó là Lời Đức Chúa Trời đã ở trong ông.

²²² Vậy mà tại đây, ông hỏi điều gì phải làm khi hoàn cảnh dàn ra trước mắt ông. Thấy không?

²²³ Tôi hy vọng điều này có thể liên hệ đến với chúng ta, chúng ta có thể thấy mình đang ở chỗ nào. Chẳng lẽ điều này không làm cho anh chị em cảm nhận việc gì to lớn sao? [Hội chúng nói, “A-men!” - Bt] Hãy suy nghĩ đến Môi-se, nói những sai lầm của ông, rồi xem lại chúng ta. Vâng.

²²⁴ Ông đã đứng đó. Biết rằng Kinh thánh đã nói đây là thời điểm xảy ra việc đó, biết rằng Đức Chúa Trời đã gặp ông trong một Trụ Lửa. Điều đó đã ngự xuống trước mặt dân sự và bày tỏ những phép lạ, và mọi điều ông nói đều ứng nghiệm, thậm chí nhiều điều được đưa đến với sự sáng tạo, những việc mà chỉ có Đức Chúa Trời mới có thể làm được, chứng tỏ rằng tiếng nói của ông là Tiếng nói của Đức Chúa Trời.

²²⁵ Tại đây hoàn cảnh khó xảy ra với dân sự mà ông đang dấy lên, đem họ về miền Đất Hứa, ông đã đứng đó kêu van, “Tôi phải làm gì đây?” Đó là một con người, muốn chỉ...

²²⁶ Như Anh Roy Slaughter, tôi nghĩ rằng anh đang ngồi ngoài cửa, đã nói với tôi một lần nọ về việc người ta đã làm điều gì đó đối với tôi, và tôi nói, “Ồ, tôi đã gặp điều này, và bây giờ là điều đó.”

nhau thành một nhóm (Anh em có theo kịp không?), đã kéo tất cả họ lại với nhau thành một nhóm, đã xác chứng lời công bố của ông. Kinh thánh đã nói vậy. Đây là một dấu hiệu; Đây là một bằng chứng. Mọi điều ông đã nói... Rồi ông đến giữa họ như một Tiên tri. Ô, bất cứ điều gì ông nói, Đức Chúa Trời đều tôn trọng nó, thậm chí còn tạo ra hay mang đến những con ruồi, khiến cho nhiều điều đến với sự hiện hữu. Mọi điều mà Ngài đã Hứa với ông, Ngài đã hoàn thành điều đó.

²¹⁰ Nhưng ông muốn đợi ĐỨC GIÊ-HÔ-VA CÓ PHÁN VẬY. Ông nên biết rằng sự xác chứng về sự kêu gọi dành cho ông là ĐỨC GIÊ-HÔ-VA CÓ PHÁN VẬY rồi. Công việc của ông đó là ông được bổ nhiệm để thực hiện LỜI CHÚA PHÁN VẬY. Anh chị em có thể hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men!” - Bt] Tại sao ông đợi LỜI CHÚA PHÁN VẬY?

^{36.6} Ông muốn, “Chúa ơi, tôi phải làm gì đây? Tôi đã đem dân sự ra chốn xa này. Đây là hoàn cảnh: Pha-ra-ôn đang đến; Tất cả họ sẽ chết. Tôi phải làm gì đây? Tôi phải làm gì đây?”

²¹² Ông đã báo trước rằng họ sẽ làm gì. Ông đã nói chính xác điều gì nên làm. Ông đã tiên báo sự kết cục của quốc gia mà ông được lớn lên tại đó. Tôi hy vọng anh chị em hiểu. [Hội chúng nói, “A-men!” - Bt] Môi-se đã từng nói, “Các người sẽ không còn nhìn thấy họ nữa. Đức Chúa Trời sẽ huỷ diệt họ. Họ đã chế nhạo các người đủ rồi. Đức Chúa Trời sẽ huỷ diệt họ.” Ông đã Tiên tri điều sẽ xảy ra với họ.

²¹³ Nhưng rồi, “Chúa ôi, tôi phải làm gì đây?” Có thấy bản chất con người ở đây không? Thấy không? “Tôi phải làm gì đây? Tôi đang chờ đợi ĐỨC GIÊ-HÔ-VA CÓ PHÁN NHƯ VẬY.” Vâng, thưa quý vị. “Tôi sẽ nhìn thấy điều gì Chúa Phán, rồi tôi sẽ làm điều đó.”

²¹⁴ Hãy nhớ, có một Pha-ra-ôn đã được đẩy lên nhưng không biết Giô-sép, anh chị em biết vào lúc đó, ngay thời điểm đó. Môi-se đã đứng lên nói tiên tri về sự kết cục của quốc gia này.

²¹⁵ Tại đây ông ở đúng vào nơi mà sự việc đó xảy ra, ông lại kêu van, “Tôi phải làm gì đây, Chúa ôi? Tôi phải làm gì đây?” Há đó chẳng phải là con người sao? Há đó chẳng phải là bản chất người à? “Tôi sẽ làm gì đây?”

²¹⁶ Ông đã nói tiên tri rồi. Đức Chúa Trời đã tôn trọng mọi lời ông đã nói, ông được gọi cho công việc này, tại sao ông lại nói, “Tôi phải làm gì đây?” Có một điều cần; Đó là ông phải đứng lên để Phán bảo cho điều đó. Đức Chúa Trời muốn Môi-se đem ân tứ về đức tin mà Ngài đã ban cho ông để thực hiện công việc. Đức Chúa Trời đã xác chứng cho nó. Đó là Sự Thật, Đức Chúa Trời muốn Môi-se, muốn dân sự nhìn thấy Ngài ở cùng Môi-se.

²¹⁷ Và ông trở lại đó chờ đợi, rồi nói rằng, “Chúa ôi, tôi chỉ là một đứa trẻ. Ngài hãy nói cho tôi đi.”

đức tin của tôi để nó có thể bay cao vượt lên trên những điều thuộc về thế gian này, và bây giờ Ngài đã kêu gọi tôi, tôi - tôi quý trọng cái chỗ của tôi.”

¹⁰⁹ Như Phao-lô đã nói rằng ông coi chức vụ của mình là cao quý. Ô, Đức Chúa Trời đã kêu gọi ông từ việc sẽ trở nên một vị Giáo sư lớn giống như Ga-ma-li-ên. Nhưng Phao-lô đã được kêu gọi để trở nên một của lễ cho Đấng Christ. Bây giờ, cũng điều tương tự.

¹¹⁰ Hãy lưu ý, với đức tin như thế, ông không bao giờ tin vào cái nhìn của mình, những điều mắt ông thấy được. Ông không nhìn thấy gì ngoài đám người bản thú, những người nô lệ, kẻ bị cầm tù, bị giết chết mỗi ngày, bị đánh đập bằng roi da, bị đem làm trò cười cho thiên hạ. Niềm tin tín ngưỡng của họ rất cuồng nhiệt. Một Pha-ra-ôn đang ngồi trên ngai không biết hay quan tâm đến điều gì về tín ngưỡng của họ. Ông không hề biết gì về điều đó; Ông ta là một người ngoại đạo, và ông chỉ...

Ôi bức tranh về ngày hôm nay. Đó chính là điều này, một tôn giáo khác biệt và sẽ ra thế nào nếu - nếu như Môi-se này, yên vị trên ngai Tổng thống hay là Pha-ra-ôn vĩ đại, cứ như vậy cho đến khi qua đời, và ông là một ông già. Tuy nhiên, Môi-se nghĩ rằng sự kêu gọi đó... Ông đã nhìn ra ngoài kia. Cùng một cánh cửa mà Pha-ra-ôn nhìn ra, bởi vì ông ở trong nhà của vị vua ấy.

¹¹¹ Pha-ra-ôn nhìn ra và thấy những người kia đưa tay lên, người ta lấy roi da quất vào họ cho đến chết bởi vì họ đang cầu nguyện. Người ta đã chém gươm vào họ bởi vì họ không vâng lệnh bất cứ lúc nào, bắt họ làm việc cho đến khi thân thể già yếu bị rã rời, và chỉ cho họ nửa phần ăn. Ô, chẳng có gì ngoài đám người cuồng tín, không phải là những người khốn khổ.”

¹¹² Tuy nhiên Môi-se, đức tin ở trong ông đã nhìn thấy họ, ông nói, “Họ là dân được Đức Chúa Trời chúc phúc.” A-men! Tôi thích điều này.

Với đức tin đó... Mắt của ông không bị sa vào sự quyến rũ của Ê-díp-tô; Nhưng nó bị cuốn hút vào Lời Hứa của Đức Chúa Trời. Mắt đức tin chim ưng của ông đã nhìn vượt xa hơn sự quyến rũ của Ê-díp-tô. Ông... Hãy nhớ ông đang trở nên một con chim ưng; Ông là một Tiên tri, mắt chim ưng của ông nhìn vượt lên trên những điều đó. Ô, tôi thích điều đó dường bao. Ôi.

¹¹³ Thật nên như vậy đối với ngày hôm nay, ngày hôm nay những Cơ-đốc nhân nương dựa vào những điều mắt họ có thể nhìn thấy hay những gì họ có thể hiểu, thay vì nương vào đức tin của mình, phụ thuộc vào những thứ anh chị em nhìn thấy bằng mắt của mình và sự quyến rũ. Như chị em là những phụ nữ, tôi luôn luôn kêu gọi chị em phải để tóc dài; Chị em chớ trang điểm; Chị em phải hành động như mình là những quý bà Cơ-đốc. Ngày hôm nay, anh chị em nhìn thấy trên đường phố những phụ nữ ăn mặc thật vô luân. Ô, anh chị em nghĩ, “Ồ, cô ta cũng ở trong Giáo hội; Thì tại

sao không thể làm điều đó?” “Cô ta cắt tóc ngắn; Tại sao tôi không thể làm điều đó? Ô, cô ta dường như dịu dàng, thông minh, có cá tính mà tôi không có được. Ô, tại sao tôi không thể là điều đó nhỉ? Tôi nên làm như vậy thôi.” Khi chị em làm điều đó, tức là chị em làm tê liệt đức tin của mình. Chị em không cho đức tin của mình cơ hội để tăng trưởng. Bắt đầu từ chỗ đó, như tôi đã nói.

¹¹⁴ Có người nói rằng, “Anh Branham nè, trong đất nước này, người ta xem anh như một Tiên tri. Anh không nên nói oang oang về phụ nữ như vậy cũng như đàn ông cũng thế. Anh - anh nên dạy họ làm thế nào để - để nói tiên tri và nhận lãnh những ân tứ thôi.”

¹¹⁵ Tôi nói, “Làm sao tôi có thể dạy người ta môn đại số, khi họ thậm chí không biết a,b,c là gì?”

¹¹⁶ Chỉ phải bắt đầu từ chỗ đó thôi. Hãy tẩy sạch mình, để khi anh chị em đi ra phố anh chị em giống như Cơ-đốc nhân. Cần phải có Đấng Christ ngự trong anh chị em. Nếu hạt giống đang được đặt trong đó, Sự Sáng chiếu rọi lên nó, nó sẽ trở nên Sống. Nếu nó không trở nên Sống, tức không có gì ở đó để Sống, bởi vì điều này chứng minh cho điều kia. Nó phải đến với Sự Sống ngay lập tức nếu Sự Sáng chiếu lên nó.

¹¹⁷ Đó là sự quả trách đối với phụ nữ, tôi biết, điều đó đang được nghe trong cuốn băng này hoặc sẽ được nghe. Đó là sự quả trách chị em. Nên như vậy. Điều đó nên, bởi vì nó bày tỏ... Tôi không quan tâm đến điều gì chị em đã làm. Có lẽ chị em sốt sáng cả suốt cuộc đời của mình. Có lẽ chị em ở trong Giáo hội. Cha của chị em là người Truyền đạo, hay chồng của chị em là Mục sư; Nhưng chừng nào chị em vẫn không vâng Lời Đức Chúa Trời, điều đó chứng tỏ chị em không có Sự Sáng. Khi chị em thấy điều này được lộ rõ ra, Sự Sống của Đức Thánh Linh, hãy xem Điều đó khi nó dẫn đến những điều khác. Hãy xem những gì họ làm...

¹¹⁸ Tại sao... Thật đáng quả trách những người Pha-ri-si kia làm sao vì họ gọi Chúa Jê-sus, dĩ nhiên Ngài biết những suy nghĩ của họ, họ gọi Ngài là Bê-ên-xê-bun.

¹¹⁹ Còn cô gái điếm kia đã nói, “Con người này là Đấng Mê-si [“Đấng Christ” trong tiếng Hi-lạp tức là “Đấng Mê-si” trong tiếng Hi-bá-lai, có nghĩa là “Đấng Được Sứ Cứu”. - Biên tập]. Bởi vì Kinh thánh nói Ngài sẽ làm điều này.” Xem đây, hạt giống được định trước đã được đặt tại đó, khi Ánh Sáng chiếu lên nó, nó đến với Sự Sống. Anh chị em không thể cản trở nó, anh chị em không thể giấu đi Sự Sống.

¹²⁰ Anh chị em có thể đổ bê-tông lên đám cỏ để diệt nó vào mùa đông. Khi mùa xuân đến chỗ nào sẽ có nhiều cỏ nhất? Ngay xung quanh cạnh bê-tông, bởi vì những hạt giống ở dưới đá kia, khi mặt trời bắt đầu chiếu ra, anh chị em không thể nào cầm giữ nó. Nó sẽ ngo ngoại để ngoai ra ngoài

trình. Bây giờ, hỡi Môi-se, hãy đưa họ vượt qua. Ta đã bảo người. Ta sẽ ngồi xuống và nghỉ một chút.”

²⁰¹ Môi-se đáp, “Ôi, Chúa ôi, hãy xem kìa. Pha-ra-ôn đã đến. Tất cả dân sự... Tôi phải làm gì đây? Tôi phải làm chi đây?” Xem đó, chẳng phải là con người nữa. Vâng thưa quý vị. Bắt đầu kêu van, “Tôi phải làm gì đây?”

²⁰² Tại đây chúng ta thấy Môi-se bày tỏ bản chất rất người, luôn luôn muốn Chúa ở đằng sau anh chị em và đẩy anh chị em vào điều gì đó. Điều đó cũng giống như chúng ta ngày hôm nay. Anh chị em muốn Đức Chúa Trời, sau khi chúng ta thấy tất cả những gì chúng ta thấy, tuy vậy anh chị em muốn Chúa đẩy anh chị em vào việc làm nào đó.

²⁰³ Môi-se đã rẽ rời, ông nói, “Lạy Chúa, con sẽ cầu xin Ngài, thấy những gì Ngài Phán. Đúng thế, vâng, xin Ngài nói cho con điều gì đi. Ô, được rồi. Con cũng sẽ nói vậy.”

²⁰⁴ Nhưng ở đây Đức Chúa Trời đã bỏ nhiệm ông cho công việc, đã chứng tỏ cho ông rằng Ngài luôn ở với ông; Bây giờ ông đang ở trong hoàn cảnh khó, ông lại bắt đầu kêu van, “Tôi phải làm điều gì đây? Chúa ơi, tôi có thể làm điều gì đây?”

²⁰⁵ Hãy nhớ, ông đã từng nói tiên tri, ông nói, “Những người Ê-díp-tô mà người thấy ngày hôm nay, các người sẽ không còn thấy nữa,” nhưng lập tức sau đó ông lại bắt đầu kêu van, “Đức Chúa Trời ơi, tôi có thể làm chi đây?” Thấy đó, sau khi ông đã hoàn thành một công việc rất tốt lành trong việc nói tiên tri. Ông đã nói những gì sẽ xảy ra. Nếu Lời Đức Chúa Trời đã ở trong ông, thì Nó cũng sẽ ở trong ông. Khi ông nói điều này, đúng nó sẽ nhất định xảy ra; Điều ông nói sẽ phải xảy ra, tại đây ông lại kêu khóc, “Tôi sẽ làm gì đây?”

²⁰⁶ Ôi, phải chi không phải là con người! Phải chi điều đó đừng dành cho tôi! Phải chi điều đó đừng dành cho tôi! Thấy không?

²⁰⁷ Ông đã được minh chứng, “Điều gì người nói sẽ xảy ra. Ta sẽ ở cùng người.”

²⁰⁸ Và ở đây khi hoàn cảnh khó nổi lên một chút. “Tôi phải làm gì đây? Tôi phải làm gì đây, hỡi Chúa? Chúa ơi, Ngài đang ở đâu? Chúa ơi, Ngài có nghe tiếng tôi không? Tôi phải làm chi đây? Ngài đã bỏ nhiệm ông, đã xác chứng cho ông, đã chứng minh cho ông thấy và đã làm mọi điều qua ông, vậy mà tại đây, “Đức Chúa Trời ôi...” Bày tỏ điều này hoàn toàn. Con người muốn yên nghỉ và để cho Đức Chúa Trời phải đẩy tới.

²⁰⁹ Tuy nhiên ông biết rằng Đức Chúa Trời đã xúc dầu ông cho công việc này, làm điều này, và Đức Chúa Trời đã xác chứng một cách rõ ràng những điều ông công bố. Đây là thời điểm dân sự phải được giải phóng. Đức Chúa Trời qua những phép lạ của ông cũng như những dấu lạ đã kéo họ lại với

¹⁹² Pha-ra-ôn phải giữ vị trí của mình bởi vì ông là một Giám mục như anh chị em biết, vì thế ông ta - ông ta phải ở lại đó. Ông không thể... ?... Ông không thể nói “Không,” bởi vì nó đã xảy ra. Ông không - không thể từ chối vì điều đó đã hoàn toàn xảy ra rồi. Vì thế cuối cùng ông nói, “Ồi, hãy đi khỏi đây đi; Ta không muốn nghe người nữa. Hãy đi khỏi đây; Hãy đem tất cả các người đi.”Ồi.

¹⁹³ Bây giờ, chúng ta nhận thấy Môi-se, sau khi Đức Chúa Trời làm nhiều điều cho ông, đã bày tỏ cho ông nhiều dấu lạ...

Trong mười lăm phút nữa chúng ta sẽ xác nhận điều này ở đây. Rồi chúng ta sẽ kết thúc. Môi-se đến chỗ mà ông...

¹⁹⁴ Đức Chúa Trời đã Phán, “Ta sẽ ở cùng người. Lời người là Lời Ta. Hỡi Môi-se, Ta chứng minh điều đó cho người. Người là một người gọi ruồi mòng vào xứ. Lúc đó không phải mùa của nó. Người kêu lên, ‘Ruồi hãy đến,’ và ruồi đã đến đó.” Đó là sự sáng tạo. Ai có thể mang bóng tối bao phủ trái đất ngoài ra Chúa? “Người kêu lên, ‘Sự tối tăm đến,’ và bóng tối đã đến. Ông bảo, ‘Ếch nhái hãy đến,’ thì ếch nhái đến thậm chí vào nhà của Pha-ra-ôn, trên giường, và người ta chất nó thành một đồng lớn...” Đấng Sáng Tạo... “Hỡi Môi-se, Ta đã nói qua người, Lời Ta được nói qua môi miệng người. Ta sẽ làm cho người như một vị thần thật sự trước mặt Pha-ra-ôn.” Vâng, thưa quý vị. “Ta đã làm tất cả những điều này.”

¹⁹⁵ Ở đó họ đến một chỗ, một thử thách nhỏ xảy đến, và Môi-se đã bắt đầu kêu van, “Tôi sẽ làm gì?”

¹⁹⁶ Tôi muốn anh chị em để ý. Đây là một bài học cho ngày hôm nay. Tôi thích bài học này. Môi-se, nếu chúng ta đọc chỗ này, thì sự việc xảy ra khi dân sự bắt đầu sợ hãi, họ thấy Pha-ra-ôn đuổi theo sau lưng họ...

¹⁹⁷ Đức Chúa Trời đã thực hiện mọi điều một cách toàn hảo; Bây giờ Ngài bắt đầu đưa họ vào hành trình. Ngài đã nhóm Hội thánh lại. Họ đã được gọi ra; Họ đến từ mọi giáo phái; Tất cả họ đến với nhau. Môi-se đã quay lại và nói, “Chúa ơi, tôi phải làm chi đây?”

¹⁹⁸ Ngài Phán, “Ồ, hãy đi làm điều này.” Đứng vậy, hãy đi tới. “Hỡi Môi-se, người biết rằng người đã được kêu gọi để làm điều này.”

“Vâng, thưa Chúa.”

¹⁹⁹ “Được rồi, người hãy đi nói điều này; Nó sẽ xảy ra.” Ruồi đến đây. “Hãy bảo điều đó.” Nó ất đến. “Hãy làm điều này.” Nó xảy ra. Mọi điều là ĐỨC GIÊ-HÔ-VA CÓ PHÁN NHƯ VẬY, ĐỨC GIÊ-HÔ-VA CÓ PHÁN NHƯ VẬY, ĐỨC GIÊ-HÔ-VA CÓ PHÁN NHƯ VẬY. Bây giờ, ông gặp nan đề...

²⁰⁰ Đức Chúa Trời Phán, “Ta đã đưa họ vào cuộc hành trình; Tất cả họ đã được gọi ra. Hội thánh hiệp lại với nhau, vậy ta đem họ vào cuộc hành

chặng của khối bê-tông đó và đâm đầu nó lên để làm vinh hiển Đức Chúa Trời. Thấy không, anh chị em không thể dầu sự sống được. Khi mặt trời chiếu sáng lên thực vật, nó phải sống.

¹²¹ Khi Đức Thánh Linh đập vào Sự Sống Thánh Kinh mà đang đặt trong con người, nó sẽ sinh sản ra những bông trái của nó. [Anh Branham bặt ngón tay. - Bt]

¹²² Vì thế bất kể anh chị em đúng hay thành thực thế nào, anh chị em nói rằng anh chị em không nói, nói rằng họ là... Những người phụ nữ mặc áo quần xấu xa ngoài kia, hờ hang trên đường phố, mặc dù chị em không tin mình là ai, chị em không thể làm cho mình tin được. Chị em có thể chứng minh sự trong sạch của mình về vấn đề tà dâm, nhưng đối với Lời Chúa chị em đang phạm tội tà dâm. Chúa Jê-sus Phán, “Hễ ai ngó đàn bà mà động tình tham muốn, thì trong lòng đã phạm tội tà dâm cùng người rồi.” Và chị em đã nộp mình theo cách đó. Chị em sẽ chẳng bao giờ nhìn thấy được điều này trừ khi Sự Sống đang được đặt trong chị em.

¹²³ Chị em nhìn vào người khác và nói, “Ồ, tôi biết Chị Jones. Anh Jones là một... Anh ta là Mục sư, vợ của anh ta làm điều này điều kia.”

¹²⁴ Tôi không quan tâm điều gì đã làm; Đây là Lời Chúa Jê-sus đã Phán, “Mặc cho lời của con người là dối trá, Lời của Ta là chân thật.” Đó là Kinh thánh, và khi Sự Sáng thực sự chiếu rọi lên nó, thì nó phải đến với Sự Sống. Nó chỉ phải đến với Sự Sống.

¹²⁵ Con mắt tuyệt vời của Môi-se, mắt chim ưng của ông nhìn vượt lên trên sự quyến rũ của Ê-díp-tô.

¹²⁶ Tín hữu Cơ đốc thật ngày hôm nay, không quan tâm đến điều giáo hội nói, hay người khác nói; Khi Ánh Sáng chiếu soi lên nó, người ta nhìn thấy sự xác chứng của Đức Chúa Trời, Trụ Lửa đang ở đằng kia, những dấu lạ đã được Hứa, Kinh thánh đang được đặt để trong nó, nó phải đi đến chỗ Sự Sống. Không phải vấn đề nhóm người nhỏ bé, ít ỏi ra sao; Nhóm người của Đức Chúa Trời luôn luôn ít ỏi. Phải không?

“Hỡi bầy nhò, đừng sợ chi; Vì Cha các người bằng lòng cho các người nước thiên đàng.” Họ đón nhận điều đó. Đức Chúa Trời buộc lòng sai phái họ từ trong mọi hệ phái, mọi phẩm cấp, khắp các nơi, để nhìn thấy điều này, nếu như họ đã được định trước cho Sự Sống.

¹²⁷ Hãy nhìn cụ Si-mê-ôn, người đã được định trước cho Sự Sống. Khi Đấng Mê-si [tức là Đấng Christ] đến Đền thờ với hình thể một hài nhi trong tay mẹ; Si-mê-ôn, quay lại phòng chỗ ông đang đọc, Đức Thánh Linh đã đẩy ông lên, bởi vì ông đang chờ đợi. Sự Sống đó đã có ở trong ông. Ông nói, “Tôi sẽ không chết trước khi thấy Đấng Christ của Chúa.” Đấng Christ của Chúa đang ở trong Đền thờ. Đức Thánh Linh đã dẫn dắt ông rời khỏi phận sự của mình, bước xuống đó, bồng ẵm hài nhi, và nói, “Lay

Chúa... Lạy Chúa, bây giờ xin cho tôi tớ Chúa được qua đời bình an, vì con mắt tôi đã thấy sự cứu vớt của Ngài.”

¹²⁸ Có một bà cụ mù ở trong góc tên là An-ne, người cứ đêm ngày hầu việc Đức Chúa Trời. Bà cũng đã nói tiên tri và nói rằng, “Đấng Mê-si sẽ đến. Tôi có thể thấy Ngài đến.” Tuy bà đã bị mù, và lúc Ngài ở đó, Sự Sống nhỏ ở trong bà đã tiên báo điều sẽ xảy ra; Sự việc sẽ xảy ra tại đó; Sẽ xảy ra tại đó. Cùng một Sự Sống đó, Ánh Sáng, đã đến Đền thờ trong hình thể Hải Nhi như một đứa con hoang, được bọc bằng khăn, đang bước vào Đền thờ; Đức Thánh Linh đã soi sáng trên bà cụ mù đó, và bởi Thánh Linh bà được dẫn đến chỗ những người này, đứng bên Hải Nhi, bà chúc phước cho người mẹ, chúc phước cho Con Trẻ, và báo những điều sẽ xảy ra trong tương lai vì con trẻ này. Thấy chưa? Được định để Sống. Hãy nhìn họ. Không có được nhiều người như vậy đâu.

¹²⁹ Chỉ có 8 linh hồn đã được cứu trong thời Nô-ê. Khó có thể nhiều, nhưng tất cả những ai được định để Sống sẽ bước vào tàu trong thời đó. Hãy xem Đức Thánh Linh làm việc trong mỗi thời đại, trong việc kéo con người lại thế nào.

¹³⁰ Chúng ta nhận thấy rằng đức tin của Môi-se đã dẫn ông đến chỗ nhìn nhận những điều sẽ xảy ra, chứ không phải những điều đã xảy ra. Hãy nhìn về ngày mai, thay vì hôm nay. Nhìn vào Lời Hứa thay vì nhìn vào sự quỵn rũ. Nhìn vào con người thay vì nhìn vào tổ chức. Đức Chúa Trời đã làm điều đó.

¹³¹ Lót chỉ có thể nhìn thấy sự hấp dẫn với sự thịnh vượng dưới Ê-díp-tô - hay tại Sô-đôm. Lót chỉ có thể nhìn những điều có thể làm ra nhiều - nhiều -- thật nhiều tiền. Lót thấy tiềm năng khi ông ngắm nhìn Sô-đôm và có lẽ ông sẽ trở nên... Ông là một người Hê-bơ-rơ, có lẽ ông trở nên một người vĩ đại ở đó bởi vì ông là một người có sự khôn ngoan tuyệt vời và là cháu của Áp-ram-ham. Vì thế ông chọn tiền về phía Sô-đôm.

Sự khôn ngoan của Lót đã khiến cho ông nhìn thấy sự hấp dẫn của sự thịnh vượng. Sự khôn ngoan của Lót khiến cho ông thấy những phước hạnh nơi sự quỵn rũ. Nhưng đức tin của ông đã bị tê liệt vì điều đó, ông không nhìn thấy lửa sẽ thiêu huỷ lối sống đó.

¹³² Đó cũng là cách của con người ngày hôm nay. Người ta nhìn thấy những tiềm năng trong việc thuộc về một tổ chức lớn. Người ta thấy triển vọng trong việc có chỗ đứng trong xã hội so với những người trong thành phố, nhưng họ không thấy được khả năng... Họ không thấy đức tin của bị tê liệt. Tôi xin lặp lại điều đó để nó không bị hiểu lầm. Phụ nữ ngày hôm nay, họ, như tôi đã nói, họ muốn - muốn hành động giống như những ngôi sao điện ảnh. Những người đàn ông ngày hôm nay muốn hành động như những

các người có thể có loại tôn giáo đó, nhưng đừng làm điều đó trong vòng dân sự.”

¹⁸⁵ Anh chị em biết Môi-se đã nói gì không? “Sẽ không có một ai được để lại. Tất cả chúng tôi sẽ đi. Tất cả chúng tôi sẽ đi. Tôi sẽ không đi đâu trừ khi họ cũng được đi; Chừng nào tôi còn ở đây, tôi vẫn ở trong tay của vua. A-men! Tôi sẽ không đi trừ khi họ cũng được đi.” Ôi, thật là một đây tớ can đảm. A-men! “Tôi muốn đem họ đi với tôi. Chỉ vì tôi nhận được điều đó, nên tôi quỳ xuống nói rằng, ‘Ồ, bây giờ, thôi được rồi.’ Không, thưa Ngài; Chúng tôi muốn dân sự cũng đi. Mỗi một người chúng tôi sẽ đi.” A-men! Ông đã nói, “Vùng đất... Chớ để chiên hay bất cứ vật gì ở lại. Không có điều gì bị để lại hết. Tất cả chúng ta sẽ tiến về miền Đất Hứa. A-men!

¹⁸⁶ “Mỗi một người chúng ta! Cho dù các người có phải là người vợ hay không, hoặc có phải là đây tớ gái hay không, hoặc có phải là bà già hay không, hoặc có phải một người trai trẻ hay không, hoặc có phải một ông già hay không, hoặc bất cứ các người là ai, chúng ta sẽ ra đi bằng mọi giá. Không có ai trong chúng ta ở lại.” A-men! “Mỗi một người trong chúng ta đều ra đi. Và chúng ta sẽ không dừng lại vì bất cứ điều gì khác.” Đúng vậy. Những tín ngưỡng đã tranh cãi ở đó, đúng vậy không? Ồ.

¹⁸⁷ Không, Môi-se đã không tin điều này ở đây, một tôn giáo trong một giới hạn nhất định. Không, ông không tin điều đó. Vâng thưa quý vị.

¹⁸⁸ Chúng ta có thể nói cả ngày về điều đó nhưng tôi kiếm đề tài sau và bắt đầu giảng dạy.

¹⁸⁹ Lưu ý, chú ý điều này. Thật đẹp để biết bao.Ồ, tôi thích điều này. Anh chị em biết, cuối cùng Pha-ra-ôn nói, “Hãy đi đi.” Đức Chúa Trời đã quấy rầy ông bởi tiếng nói của Môi-se. Ông đã thực hiện mọi điều. Ông làm mọi điều được định trước phải làm nên. Ông đã ngừng... Ông khiến mặt trời lặn xuống vào giữa ban ngày; Ông đã làm nhiều điều khác. Ông - ông làm cho ngày trở nên tối tăm; Ông mang đến ếch nhái, bọ chét, rận chấy, rồi mọi thứ khác nữa; Lửa, khói và cái chết đến với những gia đình và nhiều điều khác. Ông đã làm đủ mọi thứ cho đến cuối cùng Pha-ra-ôn phải nói, “Hãy đi đi. Tất cả các người hãy ra khỏi.” Ngợi khen Đức Chúa Trời.

¹⁹⁰ Tôi thật vui mừng về con người hoàn toàn phục vụ Đức Chúa Trời cho đến khi ma quỷ không biết phải làm gì với ông ta nữa. Chỉ hoàn toàn vâng phục Đức Chúa Trời cho đến khi ma quỷ phải nói, “Ồi, hãy đi chỗ khác. Ta - ta không muốn nghe điều đó nữa.” Đúng vậy. Anh chị em có thể làm điều đó, một cách rất trọn vẹn.

¹⁹¹ Nếu - nếu Đức Chúa Trời không ủng hộ Môi-se, thì ông trở nên một trò cười; Nhưng Đức Chúa Trời đã ở đó để khẳng định. Mọi điều ông nói đều ứng nghiệm.

Môi-se khẳng định ông là người đến để giải phóng Ê-díp-tô -- dẫn Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ê-díp-tô, ông không hề sợ điều Pha-ra-ôn nói. Ông không sợ hãi chút nào. A-men, A-men, A-men! Anh chị em hiểu điều tôi muốn nói không? [Hội chúng nói, “A-men!” - Bt]

¹⁷⁷ Không hề có sự sợ hãi trong đức tin. Đức tin biết điều đó. Đức tin như chúng ta vẫn thường nói, nó có những cơ bắp vĩ đại, và có lòng ở trên ngực. Đức tin nói rằng, “Ngậm miệng lại.” Mọi người đành ngậm miệng. Đúng vậy. “Tôi biết tôi đang ở chỗ nào.”

Những người kia nói rằng, “Ồ, có lẽ anh ta làm.”

¹⁷⁸ Nhưng anh chị em phải đứng dậy tỏ ra những cơ bắp của mình. Chỉ thế thôi. Đức tin làm điều đó.

¹⁷⁹ Để ý, Môi-se không hề khiếp sợ Pha-ra-ôn sau khi Đức Chúa Trời đã xác chứng sự kêu gọi dành cho ông. Khi... Môi-se tin rằng ông được kêu gọi cho điều đó, nhưng khi Đức Chúa Trời bảo ông lên trên kia, “Thật như thế,” và xuống kia để tỏ ra trước mặt Pha-ra-ôn và những người còn lại của họ rằng ông đã được sai đến thực hiện điều đó. Môi-se đã không hề khiếp sợ Pha-ra-ôn.

¹⁸⁰ Lưu ý, Pha-ra-ôn đã sử dụng sự khôn ngoan đối phó với Môi-se. Hãy xem. Ông nói, “Ta sẽ bảo người điều gì; Ta sẽ đồng ý với người (sau những tai vạ vây hãm ông ta),” ông nói, Ta sẽ đồng ý với người. Người hãy đi thờ phượng trong 3 ngày. Hãy đi trong một chừng mực, đừng đi xa hơn.” Nhưng anh chị em biết rằng sự khôn ngoan của Pha-ra-ôn nói với ông ta điều đó. “Người hãy đi trong một mức độ, đừng đi xa hơn.”

¹⁸¹ Phải chăng chúng ta ngày hôm nay cũng có kiểu đó? “Nếu anh chị em chỉ gia nhập vào Giáo hội, đó là điều tốt rồi.”

¹⁸² Nhưng, anh chị em biết, đức tin mà Môi-se có không tin vào một tôn giáo trong một mức độ giới hạn. Ông nói, “Tất cả chúng tôi sẽ đi. Tất cả chúng tôi sẽ lên đường. Đúng vậy. Chúng tôi sẽ đi về miền Đất Hứa. Chúng tôi không đi ra khỏi đây và tạo nên một giáo phái rồi dừng lại; Nhưng chúng tôi sẽ tiếp tục đi.” A-men! “Tôi sẽ đi đến miền Đất Hứa. Đức Chúa Trời đã Hứa với chúng tôi.”

¹⁸³ Có bao nhiêu Pha-ra-ôn ngày hôm nay đang đứng trên bục giảng, những người lãnh đạo của những tổ chức? Nếu anh chị em chỉ làm điều này điều kia, thì đó là tất cả... Ồ, thấy đó, chỉ trong một giới hạn.”

Nhưng Môi-se đã nói, “Ồ, không. Không, không, không, không.”

¹⁸⁴ Pha-ra-ôn nói, “Tại sao không -- nếu người có loại tôn giáo đó, ta sẽ chỉ cho người điều gì người làm. Người và những vị Trưởng lão hãy đi thờ phượng. Chỉ người và những Trưởng lão đi thờ phượng thôi, bởi vì tất cả

điễn viên truyền hình. Đàn ông ngày hôm nay dường như muốn hành động giống như những diễn viên hài trên ti-vi.

¹³³ Những Thầy giảng ngày nay dường như muốn làm cho Giáo hội của họ giống như nhà trọ hiện đại nào đó, cương vị thành viên, vân vân. Họ chỉ thấy triển vọng khi trở nên một Giám mục, hay một Tổng Giám mục, hoặc điều gì đó nhận được nếu họ đi theo giáo hội, bỏ qua Lời Kinh thánh trong khi nó được bày trước họ với sự xác chứng sâu sắc bởi quyền năng của Đức Chúa Trời và bởi Lời Hằng Sống của Đức Chúa Trời, sống trong dân sự. Tuy nhiên, họ không muốn điều đó. Họ nói, “Chúng tôi không muốn trộn lẫn điều này với điều kia.” Nhận lấy thẻ thông công của họ. Nhận lấy phẩm cấp hệ phái của họ. Tuy nhiên, những người này cũng giống như Lót, đang bước xuống Sô-đôm, dù biết rằng điều đó là sai trật. Thấy không? Hãy xem, hậu quả gì khi họ làm điều đó? Họ làm tê liệt đức tin của mình lúc họ làm như vậy. Nó không thể nào hoạt động được nữa.

¹³⁴ Môi-se đã đi ngược lại điều đó, ông để cho đức tin của mình làm tê liệt thế gian.

¹³⁵ Có thể đức tin của anh chị em làm tê liệt sức quyn rũ trần gian, hay cũng có thể sự quyn rũ đó làm tê liệt đức tin của anh chị em. Anh chị em chọn điều này hoặc điều kia. Anh chị em thấy Kinh thánh không bao giờ thay đổi; Đức Chúa Trời không thay đổi. Ngài là Đức Chúa Trời bất biến.

¹³⁶ Chúng ta nhận thấy con người ngày hôm nay, họ nhìn vào những điều to tát, những tổ chức to lớn. “Tôi thuộc về Giáo hội này Giáo hội kia.” Họ đi xuống kia và ngắm nhìn; Không có gì khác biệt với những người trên đường phố. Không có điều gì khác... Họ có một chút những điều thông minh mà anh ta muốn... Khi anh chị em nói về Sự Chữa lành Thiên thiêng [bằng phép lạ], Trụ Lửa, Sự Sáng của Đức Chúa Trời; Họ nói, “Đó ‘ông đồng’!” [Người chơi trò tâm thần.]

¹³⁷ Một người kia nhặt lên bức tranh của Thiên sứ của Chúa vào một hôm nọ, một Mục sư Báp-tít, và đã cười nhạo điều đó. Đó - đó là sự báng bổ. Không có sự tha thứ nào dành cho việc đó.

¹³⁸ Đó là điều Chúa Jêsus đã Phán. Thật là báng bổ khi anh chị em nhìn như vậy đối với chính những công việc Đấng Christ đã làm, Ngài đã Phán khi người ta nhìn như thế đối với những công việc trong Đấng Christ. Ngài là Sinh Tế, nhưng họ gọi Ngài là Bê-ên-xê-bun, quý, bởi vì hấn làm điều đó. Họ nói... Ngài đã Phán, “Ta tha thứ cho các người điều đó, nhưng khi Đức Thánh Linh đến làm điều này, nếu các người nói nghịch lại, thì dầu trong đời này hay đời sau cũng sẽ chẳng được tha.” Chỉ một việc là anh chị em nói nghịch cùng Điều Đó. Và rồi...

¹³⁹ Bởi vì nếu Sự Sống đó... Nếu anh chị em được định để Sống Đời đời, thì Sự Sống sẽ bùng lên khi anh chị em thầy Nó. Anh chị em sẽ nhận ra,

giống như người đàn bà bên giếng nước và những người khác; Nhưng nếu không phải như vậy, thì không thể đến với Sự Sống, vì không có gì nơi đó để có trở nên Sống. Như mẫu thân của tôi đã từng nói, “Con không thể lấy được máu từ cây cái củ,” bởi vì không có máu ở trong nó. Vậy thì, điều đó cũng giống như vậy.

¹⁴⁰ Nó sẽ làm tê liệt đức tin nhỏ bé mà anh chị em có. Lót có thể nhìn thấy sự hấp dẫn, nhưng ông không có đức tin đủ để nhìn thấy lửa sẽ huỷ diệt sự hấp dẫn đó.

¹⁴¹ Tôi tự hỏi phải chăng chúng ta ngày hôm nay cũng như vậy? Tôi tự hỏi phải chăng chúng ta -- Những phụ nữ muốn được nổi tiếng, muốn hành động giống như những người phụ nữ kia trong Giáo hội, phải chăng họ thấy rằng họ cần hành động giống như những người kia, họ - họ chỉ có thể thấy triển vọng khi trở nên một phụ nữ đẹp hơn bởi sự bôi phết; Họ có thể thấy người phụ nữ đẹp hơn nhờ có diện mạo trẻ trung bởi sự cắt tóc, và - và hành động giống như những ngôi sao điện ảnh, nhưng tôi tự hỏi phải chăng điều đó không hề làm tê liệt đức tin của họ trong sự nhận biết Kinh thánh nói rằng một phụ nữ làm như vậy là một phụ nữ không đáng được tôn trọng. Một phụ nữ mặc áo quần đàn ông là điều ghê tởm trước mặt Đức Chúa Trời: Quần, quần soọc mà họ đang mặc. Điều đó thật quá chai lì rồi dần dần thành thói quen bình thường đối với người ta. Tôi tự hỏi há chẳng phải chúng đã làm tê liệt đức tin nhỏ mọn mà chị em có được cho dù chị em vẫn đi Nhà thờ, chị em thấy đấy. Thật sự như vậy.

¹⁴² Lót đã làm như vậy và điều đó làm tê liệt ông, nó làm tê liệt dân sự của ông dưới đó. Họ không thể thấy điều này.

¹⁴³ Nhưng Áp-ra-ham với đức tin được xác chứng, chú của ông, ông không nhìn vào sự hấp dẫn, ông không muốn làm gì với nó, mặc dù ông phải sống khó khăn, sống với chính mình và cùng với Sa-ra sống ngoài đồng vắng, thật là khó nhọc trên một vùng đất khô cằn, nhưng họ không nhìn sự hấp dẫn hay triển vọng trong việc trở nên được ưa chuộng.

¹⁴⁴ Sa-ra, một phụ nữ xinh đẹp nhất vùng, Kinh thánh đã nói vậy. Bà sống ngay thẳng, ngay thẳng nhất trong tất cả những phụ nữ. Bà cứ nhin nhục vâng phục chồng, thậm chí bà đã gọi ông là chúa mình, bà được Kinh thánh đề cập như là tiêu chuẩn và Tân ước đã chép, “Chị em là con gái của ai mặc dầu, miễn là chị em vâng phục trong đức tin.” Xem đấy, bà đã gọi chồng là “chúa” mình...

¹⁴⁵ Thiên sứ của Chúa thăm viếng Đền thờ của họ hay túp lều nhỏ bé ở ngoài kia và Phán bảo với họ; Thậm chí họ không có một căn nhà để sống, phải sống ngoài vùng đất khô cằn, thật như vậy anh chị em ạ. Anh chị em thấy khuôn mẫu của ngày đó được lặp lại một cách chính xác giống như vậy lúc này không?

là người Trưởng Lão, người Giám-Lý, người Lu-ther, người Ngũ Tuần, hay cái gì đó hơn nữa. Tôi là người này, người kia.” Vậy thì, đó - đó là tri thức. “Tôi thuộc về Giáo hội đầu tiên. Ô, Tôi là người Công Giáo. Tôi là - là người này, người nọ.” Anh chị em nói như vậy. Đó - đó là tri thức. Anh chị em thích nói điều này bởi vì nó là một giáo phái, một điều gì đó to lớn. “Ô, chúng - chúng tôi có nhiều thuộc viên hơn bất kỳ Giáo hội nào trên thế giới, đây. Chúng tôi...”

¹⁷² Nhưng chỉ có một Hội thánh Thật, anh chị em lại không tham gia; Anh chị em được sinh ra trong đó. Nếu anh chị em được sinh ra trong đó, Đức Chúa Trời hằng sống bày tỏ chính Ngài qua anh chị em, và Danh của Ngài được biết đến. Đó là nơi Đức Chúa Trời ngự vào: Trong Hội thánh của Ngài. Đức Chúa Trời đến với Hội thánh mỗi ngày: Sống trong Hội thánh; Ngài sống trong anh chị em. Anh chị em là Hội thánh của Ngài. Anh chị em là Hội thánh của Ngài. Anh chị em là Đền tạm mà Đức Chúa Trời ngự vào. Chính anh chị em là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống. Nếu Đức Chúa Trời hằng sống sống trong hữu thể hằng sống của Ngài, thì hành động của anh chị em là hành động của Đức Chúa Trời. Nếu không phải như vậy, thì Đức Chúa Trời không ở đó. Ngài không làm gì để anh chị em hành động như điều Ngài nói trong Lời này, bản thiết kế chi tiết của Ngài bảo rằng, “Người chớ làm điều đó,” Nhưng anh chị em lại làm. Đó là sự sai trật. Khi anh chị em chối nó, điều này chứng tỏ Sự Sống không ở trong anh chị em. Thấy không? Đúng vậy.

¹⁷³ Đức tin dẫn Môi-se vào nẻo lối vâng phục. Lưu ý, Môi-se... Có một Pha-ra-ôn trẻ; Có một Môi-se trẻ: Cả hai đều có cơ hội. Môi-se nhìn thấy sự si nhục của dân sự và đã coi điều đó quý giá hơn tất cả của cải mà Ê-díp-tô có. Ông được dẫn dắt bởi đức tin, ông bước theo điều đức tin ông nói trong Lời, nó đã dẫn ông theo lối của sự vâng phục và cuối cùng đến với sự vinh hiển, sự bất diệt, không bao giờ chết trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời.

Cái nhìn và tri thức dẫn đưa và những điều hấp dẫn đã đưa Pha-ra-ôn đến chỗ chết, Ê-díp-tô bị huỷ diệt, quốc gia của ông không bao giờ trở lại nữa.

¹⁷⁴ Thật như vậy. Nhìn vào điều này, anh chị em chết. Nhưng nhìn điều kia, anh chị em sống. Anh chị em hãy chọn lựa. Đây cũng là điều Đức Chúa Trời đã đặt để trước kia khi A-đam và Ê-va còn ở trong vườn Ê-đen. Bởi đức tin anh chị em phải chọn lựa.

¹⁷⁵ Hãy lưu ý, cái nhìn đã dẫn Pha-ra-ôn đến chỗ chết, thành của ông bị huỷ diệt.

¹⁷⁶ Môi-se, với đức tin, không sợ hãi Pha-ra-ôn. Ông không sợ những gì Pha-ra-ôn nói. Ông không sợ Pha-ra-ôn chẳng thua gì cha mẹ của ông. Khi

đàng xa. Ông giữ mục tiêu nơi Lòi. Đó là những gì đức tin làm. Đức tin trong con người làm những điều đó.

¹⁶⁴ Hãy xem. Những gì Pha-ra-ôn cho rằng, đã gọi, những gì Pha-ra-ôn cho là tuyệt vời, Đức Chúa Trời lại cho là “ghê tởm!” Có thể Pha-ra-ôn đã nói, “Kìa, Môi-se, ở đây, con sẽ là vị Pha-ra-ôn kế tiếp. Ta sẽ trao ngai vàng này cho con khi ta rời nó. Ta sẽ trao ngai vàng này; Nó là của con. Đây là điều tuyệt vời. Môi-se, con sẽ là một nhân vật vĩ đại. Con sẽ là một Giám mục. Con sẽ là ông này, ông nọ. Đừng rời bỏ chúng ta. Con cứ ở đây.” Nhưng anh chị em thấy đó, ông đã coi điều tuyệt vời đó, và Đức Chúa Trời Phán rằng điều đó là một “sự góm ghiết.”

¹⁶⁵ Chị em phụ nữ hãy suy nghĩ một chút, và anh em nam giới cũng vậy. Những điều thế gian cho là vĩ đại, thì Đức Chúa Trời cho là “rác rưởi.” Há chẳng phải Kinh thánh nói, “Thật kinh tởm cho một người đàn mà mặc áo quần của đàn ông” sao? Anh chị em nghĩ rằng mình khôn ngoan trong việc làm này. Chị em đang phơi bày xác thịt thuộc giống cái cho ma quỷ đó thôi, và chỉ thế thôi. Vậy, đừng làm điều đó.

¹⁶⁶ Còn anh em đàn ông những người sống theo những điều thuộc về thế gian, hội hè, nâng niu điều này, anh em không đủ can đảm để khiến cho vợ của mình thôi không làm điều đó nữa: Anh em nên hổ thẹn về điều này. Gọi anh em là con trai của Đức Chúa Trời, nhưng đối với tôi trông thật giống như những kẻ gian dâm. Không phải tôi muốn làm tổn thương anh em, nhưng tôi nói với anh em sự thật. Tình yêu là sự sửa trị. Nó luôn luôn là vậy. Người mẹ mà không quan tâm đến con cái, không sửa trị nó, không phát vào đít nó, không làm cho nó phải suy nghĩ, thì không xứng đáng là người mẹ. Đúng vậy.

¹⁶⁷ Hãy xem điều gì xảy ra ở đây. Môi-se đã thấy điều này bởi khái tượng và Pha-ra-ôn đã nói rằng, “Đây là điều kỳ diệu.” Đức Chúa Trời đã Phán, “Thật là điều góm ghiết.” Vì thế Đức Chúa Trời... Môi-se chọn điều Đức Chúa Trời đã Phán.

¹⁶⁸ Lưu ý, đức tin nhìn thấy điều Chúa muốn anh chị em thấy. Đức tin thấy điều Đức Chúa Trời thấy.

¹⁶⁹ Lý luận và tri thức lại thấy điều thế gian muốn anh chị em thấy. Lưu ý sự lý luận. “Tại sao, nó chỉ là tri thức của con người. Nó chỉ chỉ là -- chỉ là lý lẽ cho điều đó. Đây là... Ồ, không phải đó là điều tốt.” Điều đó thật chính xác khi anh chị em sử dụng những tri thức mâu thuẫn với Lòi, và đó là điều mà thế gian muốn anh chị em thấy.

¹⁷⁰ Nhưng đức tin không nhìn vào điều đó; Đức tin nhìn điều Đức Chúa Trời đã Phán. Anh chị em đừng... Anh chị em hãy quảng xa những lý lẽ.

¹⁷¹ Lý lẽ... Tri thức lý luận thấy điều thế gian muốn anh chị em thấy: Những giáo phái lớn. “Có phải anh là Cơ-đốc nhân không?” “Ồ, Tôi là - tôi

¹⁴⁶ Môi-se với đức tin lớn cũng nói “Không” với những điều thuộc về thế gian này và chọn lấy sự công bình. Ông đã chọn sự chịu khổ trong hoạn nạn cùng với dân sự của Đức Chúa Trời. Ông đã quyết định đến với điều đó. Tại sao? Vì đức tin của ông. Ông nhìn thấy Lòi Hứa; Ông thấy thời điểm kết thúc; Ông thấy ngày mai, ông để đức tin của mình tự do. Ông không chú tâm đến những điều mắt thấy về tiềm năng ở đây, tức ông là Pha-ra-ôn, sẽ trở nên Pha-ra-ôn, ông đã nhìn thẳng vào ngày mai.

¹⁴⁷ Ồ, nếu người ta chỉ làm như vậy. Không nhìn vào thế gian này. Nếu anh chị em nhìn vào thế gian này, anh chị em sẽ chọn lấy nó. Hãy xây mắt mình khỏi điều đó và nhìn vào Lòi Hứa của Đức Chúa Trời, con đường đi đến ngày mai.

¹⁴⁸ Ông đã chọn lựa bởi đức tin của mình. Ông đã chọn việc làm con trai của Áp-ra-ham và khước từ việc làm con trai của Pha-ra-ôn. Ông làm thế nào đây, khi tất cả vương quốc... Ê-díp-tô có cả thế gian trong tay nó. Ông sẽ là vua của thế giới, là một đàn ông trẻ ở tuổi 40 sẵn sàng để lên ngôi, nhưng ông không hề màng đến...

¹⁴⁹ Nhìn những phụ nữ đang ở xung quanh ông ngày này sang ngày kia, nơi hậu cung. Nhìn những sự quyến rũ; Ngồi uống rượu và xem thoát y khi họ múa làm vui lòng ông với những phụ nữ từ khắp nơi trên thế giới, của cải châu báu cùng với đội quân ở ngoài kia. Chỉ có một việc ông phải làm là ngồi ăn những thức ăn ngon và nói, “Hãy đem quân với số lượng này, số lượng kia để đánh nước này, nước nọ. Ta nghĩ rằng ta muốn như vậy.” Đó là tất cả những gì ông làm: Ngồi đó, để người ta làm vui lòng mình, há miệng ra, để những vũ nữ xinh đẹp, để thương rót rượu vào miệng mình, vừa dứt ăn vừa ve vuốt ông, với tất cả những phụ nữ đẹp nhất trên thế giới. Mọi điều hấp dẫn đều có ở đó, được đặt ngay bên cạnh ông.

¹⁵⁰ Nhưng ông đã làm gì? Ông đã xây khỏi những điều đó. Ông biết lừa đã chực sẵn nó. Ông biết sự chêt đã cận kề chỗ đó. Ông biết điều này, ông nhìn vào đám người bị khước từ, bị khinh miệt, bởi đức tin ông đã chọn sự đau đớn sỉ nhục của Đấng Christ và gọi mình, “Tôi là con trai của Áp-ra-ham; Tôi không phải là con trai của Pha-ra-ôn này. Dầu cho anh chị em biến tôi thành một Linh mục, một Chấp sự, một tổng Giám mục hay Giáo hoàng, tôi vẫn không phải là con trai của những điều này. Tôi là con trai của Áp-ra-ham, được biệt riêng ra khỏi những điều thuộc về thế gian này.” A-men, A-men, và A-men! Bởi đức tin, ông đã làm điều đó.

¹⁵¹ Ông đã xây khỏi sự quyến rũ. Ông xây khỏi triển vọng trong việc trở nên một Linh mục; Ông xây khỏi triển vọng trong việc trở nên một tổng Giám mục, hay Hồng y qua việc bầu chọn hay bằng cách nào đó; Ông xây khỏi những điều đó. Ông đã khước từ tất cả.

¹⁵² “Vậy thì, nếu tôi trở nên một Linh mục, khi tôi bước vào. Người ta sẽ chào, ‘Thưa Đức Thánh Cha’ hay ‘Tiền sĩ này Tiền sĩ kia hay Trưởng lão này Trưởng lão nọ.’ Họ sẽ thế nào... Tất cả các linh mục tại buổi họp, họ sẽ vỗ lưng tôi và nói, ‘Này, thằng cha đó có điều gì. Tôi sẽ kể cho anh.’ Ô! Suyt-suyt, im lặng; Linh mục đến.’ Thấy chưa? Ông ta nói điều gì, luật pháp. Thấy không? ‘Ông này ông nọ đến đó.’”

Người ta sẽ leo lên cao để được nhìn thấy đức Giáo hoàng, hôn vào chân và những chiếc nhẫn, v.v... Tuy nhiên... Triển vọng gì đối với người Công Giáo, triển vọng gì đối với người Tin Lành khi họ trở thành một Linh mục, tổng Giám mục, hay phẩm bậc to tát gì đó trong tổ chức.

¹⁵³ Hãy xem... Ô, nhưng anh chị em thấy con mắt đức tin sẽ nhìn trỗi vượt lên trên tất cả những điều đó. Anh chị em sẽ thấy sự kết thúc của nó khi Đức Chúa Trời bảo rằng mọi thứ dưới đó rồi sẽ bị huỷ diệt. Đức tin, con mắt chim ưng sẽ nâng anh chị em lên trên cao hơn những điều đó để anh chị em có thể nhìn thấy ngày mai, không phải hôm nay, và chọn sự kêu gọi làm con trai của Áp-ra-ham.

¹⁵⁴ Pha-ra-ôn, không có đức tin nên thấy con cái của Đức Chúa Trời như những kẻ cuồng tín. Không có đức tin, ông đã bắt họ làm nô lệ bởi vì ông không sợ những gì ông nói. Ông không e ngại Đức Chúa Trời. Ông nghĩ rằng mình là Đức Chúa Trời. Ông nghĩ đến những vị thần mà ông phục vụ, ông là Giám mục, ông là tổng Giám mục; Thần của ông là đấng đã làm điều đó, không có vấn đề gì trong việc này ở đây. Vì thế ông bắt họ làm nô lệ. Ông cười cợt họ, chế nhạo họ cũng như người ta đã làm ngày nay, giống y như điều ấy vậy.

¹⁵⁵ Đức tin của Môi-se đã thấy họ nơi Đất Hứa, một dân được chúc phước. Có lẽ rất khó khăn trong việc tranh đấu để đưa họ đến với Lời Hứa, nhưng Môi-se đã quyết định đến cùng họ. Làm thế nào tôi có thể làm điều này đây, trong khi thời gian của tôi không còn nhiều nữa.

¹⁵⁶ Lưu ý rằng, thật khó khăn để làm cho dân sự này xoay hướng. Các anh chị em phải đến sống với họ. Anh chị em phải trở nên một người trong vòng họ, họ quá khôn ngoan đến nỗi anh chị em không thể nào lay chuyển họ được. Nhưng phải có điều gì đó xảy ra ngoài kia. Phải có một sự siêu nhiên tỏ ra trước mặt họ. Đây thật là một khó khăn. Những tổ chức sẽ gạt bỏ anh chị em, và tất cả những điều này sẽ xảy ra. Đó - đó là điều khủng khiếp mà anh chị em phải làm, tuy nhiên, nó khiến anh chị em phải lựa chọn.

¹⁵⁷ “Tôi là một người của họ.” Vâng, đức tin của ông đã làm điều đó. Đức tin của ông loé lên. Vâng, thưa quý anh chị em. Ông đã thấy điều đó. Thật khó khăn để đưa họ đến với Lời Hứa, nhưng ông đã chọn lựa để đến với họ

bằng mọi giá. Không quan tâm đến điều họ đã làm đối với ông, họ gạt bỏ ông, ông vẫn cứ đến với họ, và sẽ ra đi cùng họ.

¹⁵⁸ Tôi hy vọng anh chị em sẽ đọc điều đó. Đúng như vậy Dù sao chẳng nữa cũng cùng đi với họ. Có lẽ... Trở nên một người trong họ (đúng vậy), bởi vì đó là trách nhiệm của anh chị em. Có lẽ phải khó nhọc để tranh đấu, mất nhiều công sức mới vượt qua, nhưng dù sao đi nữa cũng phải đi.

¹⁵⁹ Nhưng đức tin đã khiến ông chọn lựa Lời chứ không chọn sự hấp dẫn. Ông đã nhận lấy Lời. Đó là điều đức tin của ông đã làm. Khi đức tin nhìn vào điều kém nhất của Đức Chúa Trời... Hãy nhớ rằng, đây là sự quyến rũ, cả thế giới, ô, địa vị cao nhất, vua của thế gian. Nơi nào là Đức Chúa Trời đã Hứa? Trong vũng bùn lầy, đám người nhem nhuốc

¹⁶⁰ Tuy nhiên khi đức tin, khi đức tin nhìn điều kém nhất của Đức Chúa Trời, điều đó còn vĩ đại hơn, giá trị hơn điều tốt nhất mà thế gian có thể bày tỏ. Vâng, thưa quý vị, khi đức tin nhìn vào điều đó, tức là lúc đức tin có thể thấy điều này. Khi đức tin nhìn vào Lời có thể thấy Lời thật quá rõ ràng, nó hơn tất cả mọi sự quyến rũ, chức sắc cũng như mọi điều khác nữa mà anh chị em có thể đề cập đến. Đức tin làm điều đó. Anh chị em có thể nhìn sự tội tệ, việc bị khinh thường, bị từ chối, hay bất cứ điều gì có thể xảy ra; Mặc cho đó là điều tội tệ nhất, tuy nhiên đức tin sẽ xem điều đó cao trọng vượt xa những điều tốt nhất mà thế gian có thể sản sinh ra. A-men! Đó là lúc chúng ta hát bài hát rằng, “Tôi sẽ đi theo con đường chịu sỉ nhục của Chúa.” Thấy không? Ô.

¹⁶¹ Anh chị em thấy đó, đức tin nhìn vào những điều Đức Chúa Trời muốn hoàn thành. Ô, tôi hy vọng rằng điều này được thấm sâu vào. Đức tin không nhìn vào hiện tại. Đức tin không nhìn vào điều gì ở đây. Đức tin nhìn vào điều Đức Chúa Trời muốn, và những công việc theo đó. Đó là những gì đức tin làm. Nó thấy những gì Đức Chúa Trời muốn, những gì Đức Chúa Trời muốn hoàn thành, và đức tin có hiệu lực qua điều đó.

¹⁶² Đức tin là một khái tượng có tầm xa. Nó không hạ thấp hơn tầm nhìn của nó. Nó nắm lấy mục tiêu. A-men! Bất cứ một tay súng cừ khôi nào cũng biết rằng, nó là một tầm xa; Nó là - nó là một kính viễn vọng, nó là một cái ống nhòm để anh chị em không nhìn lẫn quẩn quanh đây; Anh chị em không dùng cái ống nhòm để xem thử lúc này là mấy giờ rồi. Anh chị em không sử dụng như vậy, nhưng anh chị em sử dụng nó để nhìn chỗ xa lác xa lơ.

¹⁶³ Đức tin đã làm điều đó. Đức tin nâng Ống Nhòm của Đức Chúa Trời lên, cả hai ống, cả hai bên, Tân ước và Cựu ước, và nhìn thấy tất cả những Lời Ngài Hứa. Đức tin nhìn thấy điều ở đằng xa kia. Đức tin chọn lựa điều đó, chứ không quan tâm đến những gì mà thì hiện tại nói. Ông nhìn đến chỗ kết cục. Ông không giảm tầm nhìn của mình; Nhưng ông nhìn điều ở